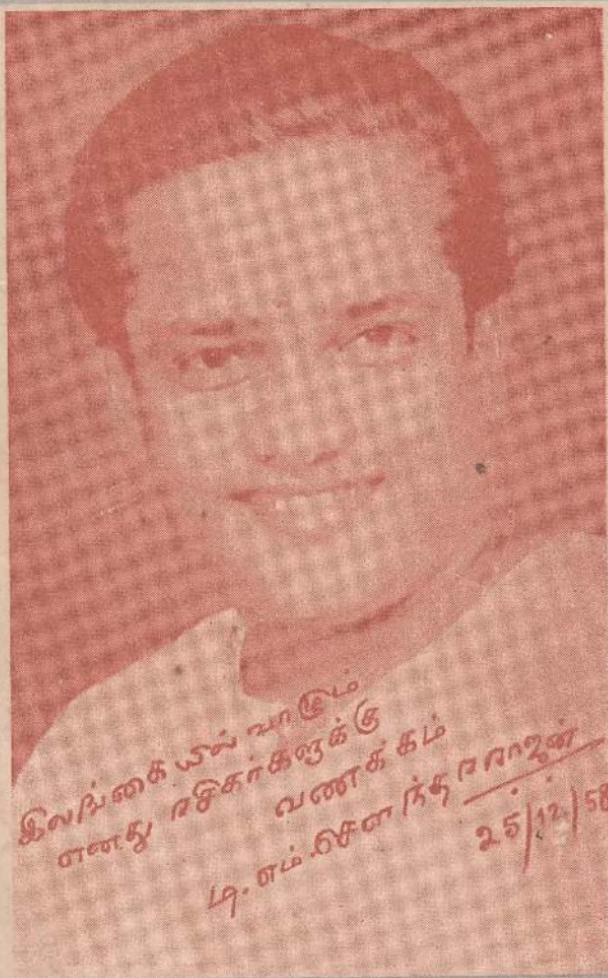

கலைச்செய்யி

பங்குனி

சதம் -/30

மக்கள் வைத்தியசாலை

சன்னுகம்

இவ் வைத்தியராலை மக்கள் நன்மைக்காகவும்
வசதிக்காகவும் 28-11-58-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

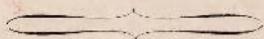
திறங்கிருக்கும் நேரம் : காலை 7-30 மணி முதல்
இரவு 8 மணி வரை

டாக்டர் S. S. இராசநாயகம் (Permanent Medical Officer)

காலை 9 மணி தொடக்கம் கடமையாற்றுவார்.

டாக்டர் S. சுப்பிரமணியம் J. P. (P. S.)
(Visiting Medical Officer)

ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் பி. பி. 2 மணிக்கு
வருவார்.

மக்கள் வைத்தியசாலை,

கே. கே. எஸ். ரேட்   ::   சன்னுகம்.

FANCY PALACE

The Happy Palace

with

Happy Gifts

★ ரூபல் தலைமுடிகள்

★ ரூபல் சுவர்க்கடிகாரங்கள்

★ ஷெல்வேர்ஸ் பவுண்டன் பேசுக்கள்

ஆகியவற்றிற்கு

யாழ்ப்பாணத்தின் ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

கண்ணீக் கவர்ந்து மனதை மயக்கும் பலவித
மான பரிசுப் பொருட்களை உங்கள் உற்சு
உறவினருக்கும் நன்யாக்களுக்கும் பேசு நன்
பாக்களுக்கும் வாங்கீக் கொடுங்கள்.

மறந்துவிடாதீர்கள்.

தந்தி : Fancyware

போன் : 239

பான்ஸி பலஸ்

27, வெயின் விதி

::

யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ரதம் ராக்ளி ரிடியுங்கள்!

மைலுக்கு 60 சதம்

- ★ குறைந்த செலவில் வசதியான பிரயாணம்.
  - ★ பணிவு, உற்சாகம், நேர்மையுள்ள சாரதிகள்.
  - ★ இதானமான சலார்—லீங்கள் கொடுப்பது மீட்டர் காட்டு வதையே.
  - ★ வாக்குவாதம் வேண்டாம்—மீட்டரைக் கவனியுங்கள்.
  - ★ பிரயாணிகள் இன்னும் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.
  - ★ முக்கியமான இடங்களில் பிடிக்கலாம்.
- பெலிபோன் இலக்கம் பின்னர் அறிசிக்கப்படும்.

யாழ்ரதம் லிமிடெட்

கே. கே. எஸ். வீதி : : யாழ்ப்பாணம்

வாங்கிப் படியுங்கள் !

- ஆனந்த விகடன்
  - கலை
  - கலைச்செல்வி
  - பேசும்படம்
  - இந்துநேசன்
  - ஈழநாடு
  - சினிமா கதீர்
  - தமிழ் சினிமா
  - கலைகுன்
  - இன்பு ரகசியம்
  - நடிகன் ரூரல்
- துப்பறியும் கதைகள் :: மலிவுப் பதிப்புகள்

இன்பு நிலையம்

ஸ்டேசன் வீதி : : கன்னகம்

வெளிவந்துவிட்டது!

• புதியமுறை எண்கணிதம்

(நிருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு)

1. வகைக்கேற்ற உதாரண விளக்கங்கள், அவற்றைத் தொடர்க்கு பயிற்சிகள். படித்ததை ஸ்திரப் படுத்தற்கான மீட்டற் பயிற்சிகள், தேர்ச்சியில் தேர்வடைய மாதிரி விடைப் பத்திரங்கள். பல அம்சங்களை ஒருங்கே பதித்தற்கான பலவித பயிற்சிகள். மாணவர் முன்னறிவின்றித் தாழே படித்தக்கான மட்கை வாய்பாட்டு விளக்கங்கள் ஆகிய அம்சங்கள் ஒருங்கே நிறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது இப் புதிய முறை எண்கணிதம்.
2. ஆசிரியருக்குச் சிறந்த துணைவனுகவும் மாணவர்க்குச் சிறந்த ஆசிரியனுகவும் விளங்குகின்றது இப் புதியமுறை எண்கணிதம்.
3. இறுதி G. C. E. பரீட்சையில், இப்புத்தகத்தி லுள்ள கணக்குகளைத்தவிர பிறிதோர் வகைக் கணக்கைத் தேர்க்கித்தாத முறையில் ஆராய்க் கொடுத்தப்பட்டது இப்புதிய முறை எண்கணிதம்.
4. க. பொ. த. (G. C. E.) வருப்புக்குரியது.

ஆசிரியர் : க. அரிராசசிங்கம், B. A., (Lond)

விலை ரூபாய் 5-50

வெளியீடுபவர் :

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வீட்டுக்கட்ட விரும்புகின்றிர்களா ?

அழகான, நாகரிகமான வீட்டுப்
‘பிளான்’கள் தயார்செய்து கொடுக்கிறோம்.

- ★ அழகான போட்டோக்கள்
★ நீடித்துறைமுக்குக்கூடிய புளக்குகள்
(BLOCKS)

யாழ்ப்பாணத்திலே தயார் செய்யும்
ஒரே ஸ்தாபனம்

இன்றே வாருங்கள் அல்லது எமக்கு எழுதுங்கள்

கருணை பலஸ்

ஸ்ரேசன் சந்தி

285, 376, ஆஸ்பத்திரி விதி :: யாழ்ப்பாணம்

கலைச் செல்வி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்

—பாரதியார்

கலை: 1

மாசி: 1959 (பெப்ரவரி - மார்ச்)

காட்சி: 8

கலிஞரைப் போற்றுவோம்!

உண்மைக் கலிஞர்கள் நாட்டின் இதயம் போன்றவர்கள். ஒரு நாட்டின் பாரம்பரியத்தை, பண்பை, கலாச்சாரத்தைக் கட்டிக்காத்து, அவற்றின் புகழை எட்டுத் திக்கி ஒம் எட்டச்செய்யபவர்கள் கலிஞர்கள். சிறந்த கலிஞர்களின் படைப்புக்கள் அங்காட்டு மக்களுடைய இதய எழுச் சியின் உருவமாய், அவர்களின் இலட்சிய வேட்கையைப் பூர்த்தி செய்வதாயமைந்து, அவர்களை இன் ப உலகிற்கு இட்டுச் செல்லுகின்றன.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கலிஞர்கள் பலர் இலங்கையில் அன்றும் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்கள்; இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்ற கலிஞரின் பாடல்கள் சங்க நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பாரதிக்குப் பின் தோன்றிய மறுமலர்ச்சிக் கலிஞர் வரிசையில் மட்டக்களப்புக் கலிஞர் புலவர்மணி பெரியதும் பிப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் சிறப்பான ஓர் இடம் உண்டு. பகவத்கீதை வேண்பா, கிறிஸ்துவத் துயிலுணர்ச்சி, மண்டூர்ப்பதிகம், ஆசிய நாடுகள் ஒற்றுமை, புதுமைக் கமக்காரன், வாழி கல்லோயா நங்கை - என ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கலிதை மாலைகளைக் கன்னித் தமிழ்த்தாய்க்குச் சூட்டியிருக்கின்றார் நம் கலிஞர்.

நாம் செய்த பாக்கியத்தால் நம்மிடையே வாழ்ந்து வரும் தலைசிறந்த இக்கலிஞரின் அறுபதாண்டு மணி விழா மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படவிருக்கின்றது. இப்பொன்னை சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் சார்பாக நமது நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன், மேலும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, பாக்கள் பல புனைந்து, பார் முழுவதும் பைந்தமிழோசை பரவ வகை செய்தல் வேண்டுமெனவும் வாழ்ந்துகின்றோம்.

பரிசு பெறும் கவிஞர்

தங்கத் தாத்தாவின் இனைவிற்காக ஒரு கவிதைப் போட்டியை நடாத்தப் போகின்றோம் என்ற அறிவித்தலை நாம் வெளியிட்டபோது, இப்படியான போட்டிக்கு வரவேற்பு இருக்குமா? என்ற சந்தேகம் எம்மிடம் இருக்கத்தான் செய்தது. இந்தச் சந்தேகம் நியாயமற்றது என்பதைக் காட்டிவிட்டார்கள் கவிஞர்கள் என்னோரும். பல பிரபல கவிஞர்களும், இளம் கவிஞர்களும் ஊக்கமுடன் இப் போட்டியில் கலந்துகொண்டனர். இந்தியாவிலிருந்தும் பலர் கவிதைகளை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

நீதிபதிகளின் வேலை இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. சாரமற்ற, வெறும் சொல்லுகூக்குகளாலான கவிதைகள் முதலாவது பரிசீலனையின் பின் தவிர்க்கப்பட்டன. தரத்தில் ஒன்றுக்கொன்று சளைக்காத மற்றைய கவிதைகளை மிகவும் துணைக்கமரக நீதிபதிகள் பரிசீலனை செய்தனர். கருத்து வெளியிடு, உருவ அழுகு, நடை, பண்பாட்டு மதிப்புணர்ச்சி ஆகியவற்றிற் கெல்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டது. பெரிய அளவில் நடைபெறும் இத்தகைய போட்டிகளில், நீதிபதிகள் ஒரே மாதிரியான முடிவை வெளியிட்டால் அது அதி சயத்திலும் அதிசயமல்லவா? ஆனால் அந்த அதிசயமும் நிகழ்ந்து விட்டது. தங்கப் பதக்கத்திற்கு உரியவர், மலைநாட்டுக் கவிஞர் திரு. மயில்வாகனம், 147, பண்ணிலூ வீதி, வத்துகாமம்) அவர்களே என்று நீதிபதிகள் ஒரே மனதாகத் தீர்மானித்தார்கள். வெற்றிபெற்ற கவிஞருக்கு நமது மனப்பூர்வமான பாராட்டுக்கள். பரிசுபெற்ற கவிதை அடுத்த இதழில் வெளியாகும். நீதிபதிகளால் பாராட்டப்பட்ட வேறும் சில கவிதைகளும் பின்னர் வெளியிடப்படும்.

நீதிபதிகளாகக் கடமையாற்றிய புலவர்மணி திரு. ஏ. பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் திரு. பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை, பண்டிதர் திரு. ச. பஞ்சாட்சர சர்மா, திரு. கணக. செந்திநாதன் ஆகிய பெரியோர்கட்கும், தங்கப் பதக்கம் வழங்க முன்வந்த, பிரபல எழுத்தாளர் ‘வரதர்’ அவர்கட்கும், போட்டியில் பங்குபற்றிய கவிஞர்கட்கும் எமது நன்றி உரியது.

பரிசுளிப்பு விழா அடுத்தமாதம் நடைபெறும்.

— ஆசிரியர்.

வாசகர் வாய்மொழி

எவ்வெள்ளின் எல்லையிலே!

போங்கல் மலர் கண்டேன், பூரித்
துப் போனேன். ‘கலைச்செல்லி’
எத்தனையோ படிகள் உயர்ந்து
விட்டாள். ஈழத்து ஏழுந்தாளர்
களின் புகழ்க்கொடி எட்டுத்திக்கி
லும் பட்டொளி வீசிப் பறக்கட
ரும்!

கோலாஸம்பூர்.

T. இராஜரத்தினம்.

நன்று, நன்றி.....

மலர் வெகுஜோர். மாமாங்கம்
அன்புமணிக்கும், தேவருல்கு.
சிவத்திற்கும், விடிலா டானிய
லுக்கும் என் பாராட்டுதல்கள்.....
இரத்தினபுரி. M. கேமிகாதன்
கொழும்பு சிவர்!

தேவருலகில் பேனு மன்னர்கள்
வெகு பிரமாதம். ‘சிவன்’ என்
பதை ‘சிவர்’ என்று ஹாஸ்யமாக
அழைத்த ‘கொழும்பு—சிவ’ தை
எப்படிப் பாராட்டுவது என்று
தெரியவில்லை.....

அம்பாந்தோட்டை. அருணகிரி.
கண்ணர்த்தம்!

‘மாமாங்கம் தீர்த்தம்’ கதை
யைப் படித்தபோது கண் கலங்
கியது, சொட்டியது, ஆருகப்
பாய்ந்தது.....

செம்மணி ஞேர்ட்.

K. அன்னபூரணம்.

“வாங்க, ஸார், போ(ங)க’ட்டும்!

‘விடிலிலா’ கதையைப் படித்த
போது தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகையைப்
படிக்கிறேனே என்ற
எண்ணம் ஏற்பட்டது. ஸார்,
வாங்க, போங்க—போன்ற சொற்
களை, சன்னுகத்தில் நடைபெற்ற
தாகக் கூறப்பட்ட கதையில் வரு
வதைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.....
முகத்துவாரம்.

M. ஜீவரத்தினம்.

பேச்சாளர்கள்’கள்!

‘புதுமைலோலனி’ன் கட்டுரை
யில் கொழும்பிலுள்ள நல்ல பல
பேச்சாளர்கள் காணப்படவில்லையே! இரண்டாவது கட்டுரை,
யில் எல்லோரையும் சேர்த்துக்
கொள்வீர்களா?

கொழும்பு—13. K.A. சோ.

தொடுங் கதை

தொடர்கதை விறுவிறுப்பாக
இருக்கின்றது. மட்டக்களப்பைத்
தொட்டுக்கொண்டு தொடங்கிய
தற்குப் பாராட்டுகின்றேன்.

முதல் அத்தியாயமே எங்கள்
உள்ளத்தைத் தொட்டுவிட்டது. :
அரியாலை. பேரம்பலம்.

இன்ப வெல்லம்

தொடங்கும்போதே தன்னுடன்
துன்ப வெள்ளத்தையும் கூட்டி

வந்த ‘உனக்காக கண்ணே’ யின்
முடிவும் துன்ப வெள்ளமா? அல்
லது இன்ப வெள்ளமா?

திருநெல்வேலி.   ராஜி.
தலையே, நீ கவையாய்!

வாசகர் வாய்மொழிக்குச் சுவா
ரஸ்யமான தலைப்புகள் கொடுத்து
விடுகின்றிருக்கன்.....
யாழ்ப்பாணம்.   இ. மகாதேவா.

சம(ய) அந்தல்து

வரவரக் ‘கலைச்செல்லி’ யின்
விஷயங்கள் ஒரு மத்தையே
சாருகின்றன: எல்லாச் சமயங்
களுக்கும் பொதுவாயிருந்தால்
நன்றாக வளர்ச்சியடையும்.....

உடுகில்.   தமிழ் மகள்.

இப்பகுதியில் தங்கள் எண்ணக் கருத்தைத் தெரிவிக்க
விரும்பும் நேயர்கள் தங்கள் முகவரியைத் தெளிவாக எழுத
வேண்டும்.   ஆ—ர்.

நோயற்ற வாழ்வு!

நீழிவு—வாதம்—பிரிசம்—தொய்வு—இரத்தக்
கோணாறு—இவற்றால் அவஸ்தைப்படும் பெருமக்
கள் நேரில் வந்து எம்மைச் சந்திக்கவும்.

குறைந்த செலவில், கூடிய விரைவில் குணமடைவீர்கள்.

Dr. அ. வெ. தங்கக்கணபதி, L.A.M., D.A.M.,
R. I. M. P.

அம்பிகாபதி வைத்தியசாலை

வழக்கம்பரை,   சுதிபுரம்

சிலை: சங்கானை கிழக்கு, பன்னடத்தரிப்பு.

“..... பச்சை முல்லைக்கொடி தன்னைப் பற்றிப் படரும்போது பருத்த முருங்கை மரம் அப்படிப்பட்ட இன்ப உணர்ச்சியில்தான் தத்தளிக்கும் போலும். எனது கழுத்தைக் கட்டிப் பிடித்தது உனது வெறுங்கரம் அல்ல, காமன் போற்றும் கரும்பு வில்.....”

இன்பத்தின் எல்லை !

— மு. தௌயசிங்கம் —

“கடையவனே என்னைக்
கருணையினால்
கலந்தாண்டு கொண்ட
விடையவனே.....”

பத்துத்தடவைக்குமேல் பாட லீப் பாராயணம் பன் னி கெகாண்டேன். இருந்தும் ஏனே ஒன்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை. எனக்கு முன்னே தில்லை நடராஜ னின் படம், பக்கத்திலே புகைக்கு மணத்தைப் பரப்பும் சாம்பிரா னித் தட்டு, எதிரே பத்தி எரியும் கற்புரம்-இவை எதுவுமே இருக்கவில்லை. மாருக நான் எழுதிப் படிக்க உதவும் மேசையும் அதிலே அங்குமிங்குமாய் சிதறிக் கிடக்கும் பொருளாதாரம் சரித் திரம் முதலிய பாடக் குறிப்புக்கள் அடங்கிய புத்தகங்களுமே தான் இருந்தன. மேசையின் ஒரு மூலையிலிருந்த மணிக்கூடு ஒவ்வொரு விடையியும் “போய்விட்டது! போய்விட்டது!”. என்று எனக்குச் சொல்லிக் கொள்வது போல் ‘ஷக் ஷக்’ என்று அடித்தக் கொண்டே இருந்தது.

பத்துத் தடவைகள் படித்து விட்டேன். பதினைந்து நிமிடங்களுக்கு மேலாகியும் விட்டது.

பாடல்தான் இன்னும் என் மண்டைக்குள் ஏறவில்லை. போயும் போயும் வைத்தார்களே இவற்றை யெல்லாம் நம் பாடங்களாக! நாங்கள் எல்லாம் என்ன பெரிய இராமலிங்க சுவாமிகளா வான் கலந்த மாணிக்கவாசகரின் வாச கங்களை நாம் கலந்து பாடுவதற்கு? வெறும் அற்ப மனிதர்கள்! ஜம்புலன்களின் ஆட்சியிலே அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் வெறும் உணர்ச்சிப் புழுக்கள்! உணர்ச்சி தளின் அடிமைகளுள் ஒரு வன் தானே நானும்? எனவே பாட லுடன் ஒட்டிச்சென்று அதனின் உள்ளடக்கத்தை உணர எனக் கெங்கே முடியப்போகிறது?

அத்துடன் என் உள்ளத்தைத் தான் வேறொரு பொருள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும்போது பாடல்மட்டுமல்ல வேற்றதுவுமே எனக்குப் புரியப்போவதில்லை. என் உணர்ச்சிகள், எண்ண எழுச்சிகள் எல்லாமே அந்த ஒரே ஒரு பொருளை நோக்கியல்லவோ இழுப்பட்டுச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன! அவள்—என் அன்புள்ள மனி—என் சித்தத்தைக் கலக்கும் வித்தைக்காரி, என் எண்ணாங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆக்கிரமித்து

எங்கும் சிறைந்து எல்லாவற்றி மூடுமே தன் காட்சியைத் தோற்று விட்டுக் கொண்டிருந்தான். எனக்கு முன்னே விரிந்துகிடந்த திருவாசகம் முழுவதையும் அந்த மதிவுதனம் மறைந்து நின்று தன் மூலிலிப்பல்லீக் காட்டிச் சிரிக்கும் போது பாடல் எங்கே புரியப் போகின்றது, பாடல்?

‘கல கல’ வென்று கைதட்டிக் கெக்களித்தல்லவோ என்னைப் பார்த்து அவன் சிரிக்கிறான்!

‘மணீ! ஏதும் பேசாது எட்டத் தில் நின்று என்னைப் பார்த்துச் சிரித்து விளையாடுவதில்தான் உனக்கு எத்தனை இன்பம்! ஆனால் “நீங்கள் போய்ச் சேர முன் உங்களுக்காக என் கடிதம் அங்கே காத்துக் கொண்டு கிடக்கும்” என்று அடிக்கடி சொல்லி விட்டு இப்போ மாதக் கணக்காய் ஏதும் எழுதாது இருந்துவிட்டாயே! அதுதான் எதற்காக வென்று எனக்குச் சொல்லமாட்டாயா? ஏன் வாய்மூடி மெளனியாய் நிற்கின்றாய்? பேசமாட்டாயாடி கண்ணே, நீ பேசமாட்டாயா?’

ஆம், நீ பேசமாட்டாய்! ஒன்றும் அறியாத ஓர் உள்ளத்தைக் கிள்ளி எடுத்துச் சுண்டு விளையாடத்தான் உன்னால் முடியும். ஆனால் அந்த உள்ளத்தில் எழும் சிந்தனை ஊற்றை, அந்த ஊற்றின் கட்டுக்கடங்காத ஒட்டத்தை உன்னால் தடை செய்ய முடியாது மனி, உன்னால் தடை செய்ய முடியாது.

உன்னை நான் முதன் முதலாகச் சந்தித்தவிதம் இன்னும் என்மனத்திரையில் அழியாத ஓலியமாய் இருக்கிறது.

“அம்மாவுக்குச் சுகமில்லை. வைத்தியர்வீட்டுக்குப்போக வரச்சொன்னு” என்று என்னை உன் தங்கை வந்து அழைத்துச் சென்றான். பட்டணத்தில் படிக்கப்போன காரணத்தால் எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீடாக இருந்தும் ஏறக்குறைய இரண்டு முன்று வருடங்களாக நான் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்ததில்லை. அதனால் ஏதோ ஒருவித சங்கோசத் தோடுதான் அங்கு நான் வந்தேன். ஆனால் அப்போது உன்னை நான் அங்கு காணவில்லை. ஒரு வேளை நீ கு சினிமில் ஏதாவது வேலையாக இருந்தாயோ என்னவோ! பின், துண்டு எழுதிக் கொண்டு வைத்தியர்வீட்டுக்குச் சென்று மருந்து வாங்கிக்கொண்டு வந்தபோதுதான் உன்னைக் கண்டேன்.

அந்தக் காட்சி இன்னும் என்மனக் கண்ணை வீட்டு மறையவில்லை, மணி, மறையவில்லை.

வருத்தமாக உன் அம்மா படுத்துக்கிடந்த கட்டிலுக்கு எதிரே நின்ற தூணை இடது கையால் அணைத்த வண்ணம் வலது கையை இடுப்பில் னன் றிக்கொண்டு “இந்தக்கொடி பற்றிப் பட்டாவதற்கு பருத்த மரம் ஒன்று தேவை” என்று சொல்லிக்கொள் வதுபோல் வளைந்து நெவின்து வல்லிக்கொடிபோல் நின்றபோது

அது கண்கெள்ளாக் காட்சியாக இருந்ததென்பதை நீ அறியமாட்டாய். மருந்துப் பொட்டலத்தை கையில் ஏந்தியவாறு படிக்கட்டில் ஏற்றியான் ஆட்டம் ஏதுமின்றி அசையாது மலைத்துப்போய் கின்றது அதன் காரணமாகத்தான் என்பதையுந்தான் நீ அறிவாயோ நான் அறியேன்.

இத்தனை அழகான பெண் என் அடுத்த வீட்டில் இருக்கிறான் என்பதை அறியாது அத்தனை நானும் இருந்த நான் ஒரு சுத்த மடையனுக்தான் இருக்கவேண்டும். பட்டணத்துப்படிப்பு இத்தனை தூரம் பக்கத்து வீட்டாரைப் பற்றிய என் அறிவை மறைத்தி ரூக்கும் என்று நான் இவ்வளவு நானும் என்னியிருக்கவில்லை.

வைத்த கண் வாங்காது உன் கீனயே பார்த்துக்கொண்டு கின்றேன். நீ கூட என் கண்களிலே என்னத்தைத்தான் கண்டாயோ அப்படிப் புருங்களைக் கோணி உயர்த்தி என்னை விழுங்கி விடுவதுபோல் பார்ப்பதற்கு!

“வைத்தியர் மருந்து தந்தாரா தம்பி!” என்று உன் அம்மாவிட மிருந்து எழுந்த அந்த மெல்லிய தீனங்குரவில் எங்கள் நினையைக் குலிப்பதற்குப் போதிய சக்தி இருக்கவில்லைபோலும். பின்னே, “அம்மா உங்களைக் கூப்பிடுகிறு!” என்று கவி அழைத்து உன் தங்கை என் கையைப் பிடித்து இருக்கும் வரைக்கும் உன்னையே பார்த்துக்கொண்டு நான் அப்படியே நிற்பேனு?

மருந்துப் பொட்டலத்தை வாங்கிக் கொண்டு வைத்தியர் சொன்னது போலவே அதைச் சாப்பி டும் முறையையும் நான் சொன்னதை ஆறி அமர்ந்து கேட்டுவிட்டு “மணி! நீ போய் மாதுளரசத்தில் இந்தக் குளிசையைக் கரைத்துக் கொண்டு வா” என்று உன் அன்கொயார் தன் மெல்லிய குரவில் உன்னிடம் சொன்னபோது தான் மறந்துபேரிருந்த உனது பெயர் என் மனதிலே பளிச்சென்று தோன்றி விரிந்தது.

“மணி ! ”

எத்தனைபொருத்தமான பெயர்! “கண்மணி” என்ற பெயரின் இரத்தினச் சுருக்கம் உனக்கு எத் தனை அழகாகப் பொருந்துகிறது!

பெயரின் வியாக்கியானத்தில் என்னை மறந்து நான் இருக்கும் போது மறந்தை எடுத்துக் கொண்டு நீ அடுக்களைப் பக்கம் போய் விட்டாய். அந்தரங்கமான அந்த அடுக்களைப் பக்கத்தில் உன் நோடு என்னால் தனிமையில் கடைத்துப் பேச முடிந்தால் எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கும் என்று நான் என்னிக் கொண்டு இருக்கும்போது தான் “அவள் கொட்டிக்கிட்டிப் போடுவான் நீ கோபிக்காமல் போய் அதைக் கரைத்துக்கொடு தம்பி!” என்று உன் அன்னையார் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்!

துள்ளித் தாவிக்கொண்டு உன் னிடம் ஓடிவந்தேன். என் வருகைக்காக நீ காந்துக்கொண்டிருந்தாயோ என்னவோ, என்னக்

கண்டு நீ எந்தவித மாற்றத்தை யும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. மெல்ல நிமிர்ந்து என்னைப் பார்த்துக்கொண்ட உன் முகத் தில் சொல்லித் தெரிவிக்க முடியாத சந்தோஷம் தாண்டவம் ஆடி க் கொண்டிருப்பதை நான் உணர்த் தவறவில்லை. சிற்றேஜைடையில் புது நீர் புகுந்தாற்போல் உன் சிவந்த அதரங்களைச் சிரிப்பொன்று கிழித் தது. அவ்வளவுதான். தலையைக் கவித்துத் துக்கொண்டு மாதுளம் பழுத்தை மணிமணியாய் உடைக்கத் தொடர்கினுப்.

“மணி!” என்றவாறு மெல்ல உன் அருகில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன்.

“என்னவாம்?” என்று நீ செல்லம் பொழுந்தாய்.

“இந்த இரண்டு வகுடங்களுக்குள் எத்தனை அழகாய் வளர்ந்து விட்டாய்!”—என் ஆச்சரியத்தை வார்த்தைகளால் உணக்குத் தெரிவித்தேன்.

உடம்பிலிருந்த இரத்தம் அத்தனையும் மேலே பாய்ந்ததுபோன்று அதைக்கேட்டு உன் முகம் சிவந்துகொண்டது. கடைக்கண் பார்வையோடு போதை நிறைந்த புன் முறைலையும் குழுத்துக் கொடுத்தாய்.

‘மாதுளம்பழக் கண்ணகள், என்று எத் தனை பெரிதாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள் ஏதோ பெரிய உவமையைக் கண்டுபிடித் தவர்கள்போல்! அன்று தான்

கண்ணே எனக்குத் தெரிக்கத்து அது எத்தனை அர்த்தமற்ற பிதற் றல் என்று. செக்கச் செவேலென்று சிவங்திருந்த உன் கண்ணங்களுக்கு மஞ்சள் ஏறி வெளிறிப்போயிருந்த அந்த மாதுளம் பழுத்தோல் எப்படி உவமையாகும்?

“என் பேச்சு முச்சற்று இருக்கிறீர்கள்?”

அப்படிக் குயில் ஏதும் கூவ வில்லை. நீ தான் உன் மெல்லிய இதழ்களை அசைத்து வினவினுப்.

“அழகிய ஒன்னையம் அருகில் இருக்கும்போது பேச எங்கே முடியும் மணி?” என்றேன் மயக்கம் இன்னும் தெளியாத சிலையில் இருந்தவாரே.

“ஏது கற்பனை அதிகமாகப் போகிறதே! சரி, இதைச் சாப்பி இங்கள்” என்று சொல்லி மாதுளம் பழுப்பாகி ஒன்றை என்னிடம் தந்தாய்.

“இனிக்களில்லை” என்று சொல்லித் திருப்பித் தந்துவிட்டேன்.

“என் இனிக்கவில்லை?” என்று நீ கேட்டாய்.

துடிக்கும் உன் கொவ்வை உதகூலைச் சுட்டிக்காட்டி “அவை இருக்கும்போது இது எங்கே இனிக்கப்போகிறது?” என்றேன்.

அவ்வளவுதான். நீ என்னைப் பார்த்த பார்வை! இன் னுங்கொஞ்சநேரம் அப்படியே நீ என்

னீப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தி
ஞப்பாயானால் என் சித்தம் கலங்
கிப் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்கி
ரிக்குத்தான் நான் போயிருப்
பேன்!

அந்தக் கரிய பெரிய விழிகளால்
எப்படித்தான் அத்தனை கதை
பேச முடிந்தது! இத்தனை நேர
முய் கோணி நெரித்துக் கோலங்
காட்டிய அந்தங் கொவ்வை உத
டுகள் இருந்தால்போல் அப்படி
யேன் துடியாய்த் துடித்து
எதையோ எதிர்பார்ப்பதுபோல்
ஏங்கித் தவிக்கவேண்டும்? ஏதும்
சலனமின்றி இருந்த அந்தத் தக்
காளிக் கண்ணக்களை ஏங்கிருந்தோ
வந்த ஆவல் ரேகைகள் அப்படி
யேன் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள
வேண்டும்? மாதுளம்பழ வித்துக்
களை விட்டுவிட்டு வெறும் தோலை
யேன் உன் கரங்கள் சின்னுபின்ன
மாகத் தூ னாக்கி விளையாட
வேண்டும்?

சடுதியாக ஏற்பட்ட அந்த மாற்
றங்கள் என்னை வியப்பில்தான்
ஆழ்த்தின். அந்த நிலை மீல்
உன்னை நான் எத்தனை நேரங்
தான் கம்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்க
முடியும்? அப்படியே என்
வாஞ்சைதீர உன்னை வாரி அணைத்
துக்கொள்ள வேண்டும்போல்
என் மனம் துடிதுடித்துக்கொண்டது.

“லொக் லொக்” என்று உன்
அம்மா இருமிய சத்தம் என்னை
மட்டுந்தான் சுயநிலைக்குக்கொண்டு
வந்தது. உன்னையல்ல, நீ இன்
ஞுமே அப்படி என்னை வெறித்

துப் பார்த்துக்கொண்டே இருங்
தாய்! ஆனால் என் மனப்போக்கில்
தான் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டதே!
வருத்தமாய்க் கிடக்கும் உன்
அம்மா மருந்துக்காகவல்லவா
காத்துக்கிடக்கிறூர்! அந்த நேரத்
தில் எங்கள் இன்ப வேட்டையில்
அப்படி நேரத்தைப் போக்க
லாமா?

“மணி சீக்கிரம் முடித்துக்
கொண்டு வா. அம்மா பேசப்போ
கிறு” என்று சொல்லிக்கொண்டு
நான் வெளியே சென்றேன். அப்
போது ஒருவித ஆத்திரத்தோடு,
எழுந்துசென்ற என்னைப் பார்த்த
வண்ணம் “என் இப்படிப் பயந்து
சாகிறீர்கள்!” என்று நீ சொன்
னது என் காதுகளில் விழுத்தான்
செய்தது. காதுகளில் விழுந்தது
மட்டுமல்ல உன்னே சென்று என்
உன்னத்தையும் அரித்தது என்பதும் உண்மைதான்.

அன்றைய சிகழ்ச்சிக்குப்பின்
தான் உன்னைப்பற்றிய எண்ணாக
கன் என் மனதில் எழுந்து உன்னை
எடைபோட முயன்றன. எவ்
வளவு பணக்காரர் பென்னால்!
கொழும்பிலே அங்குமிங்குமாய்
ஜிந்தாறு கடைகள் வைத்திருக்கும் உன் தகப்பனார் எத் தனை
மதிப்புவாய்ந்த மனிதர்! அத்தனை
பெரிய பணக்காரக் குடும்பத்தில்
பிறந்த உனக்கும் சாதாரண
ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்து அரா
சாங்க உதவிப்பணாத்தில் படிக்கும் எனக்கும் எத்தனை வித்தியா
ரம்! எனக்கும் உனக்குமிடையே
அத்தனை பெரிய வித்தியாசம்
இருக்கும்போது உன்னை எப்படி

நான் விரும்பவோ காதலிக்கவோ முடியும்? காதலித்தால்தான் அது கைகூட்டக்கூடிய விஷயமா?

ஆனால் மனம் என்னும் குரங்குக்கு முன்னே இந்த உண்மைகள் எதைத்தான் சாதிக்கப் போகின்றன? இவற்றையெல்லாம் தெரிந்திருந்துகூட உண்ணைக் காண வேண்டும், உன்னுடன் கதைத்துப் பழகவேண்டும், ஏன் காதல்கூடப் புரியவேண்டும் என்று துடியாய்த் துடிந்ததே அந்த மனம்! அதை எதிர்த்துப்போகத்தான் என்னால் முடியவில்லையே!

இருந்தும் அந்தக் குரங்கு மனதைத் தன் இடைப்படியே நான் விட்டுவிடவில்லை. உண்ணைக் காணுமல்லிருக்க என்னால் இருக்கமுடியவில்லைத்தான். உன்னேடு கதைக்காமல் இருக்கவும் என்னால் முடியவில்லைத்தான். ஆனால் கண் போதும், கதைத்துப்போதும் எத்தனை கண் விரியாக நடந்து கொள்ள முயன்றேன்.

கவிதூரியில் நான் தத்துவம் படிக்கும் மாணவனால்ல. தத்துவப் பாடத்தில் மட்டும் தனி யான அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு “பிளேட்டோ” என்ற பட்டப் பெயரையும் வாங்கிப் பெருமையுடன் முதுகில் தட்டிக்கொண்டு கேட்க யாருமில்லாத வறட்டு விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசும் முட்டாள்ளவும் நான். ஆனால் சாடையாகத் தத்துவக் கலப்போடு நான் பேச வதை “பிளேட்டோ” க்களுக்குக் கொடுக்காத மரியாதையுடன் வரவேற்க எத்தனை மாணவர்கள் எங்கள்

விடுதியில் இருக்கிறார்கள்! இருந்தும் அவர்களிடமெல்லாம் அப்படிப் பேச எனக்கு அத்தனை விருப்பம் எழுவதே இல்லை. ஆனால் அருகில் உண்ணை இருத்திக் கொண்டு வாழ்க்கையிற் கானும் ஒவ்வொரு பொருளையும் எல்லைதாண்டரத் தத்துவச்சவையோடு பார்த்து விளக்குவதில் எத்தனை இனபத்தைக் கண்டேன். “ஐபோ போதுமே உங்கள் வேதாக்கம்” என்று கீ அலுத்துக் கொள்வதுகூட எனக்கு இன்பமாகத்தான் இருந்தது. மணிக்கணக்காய் உன்னேடு பேசிக் கொண்டிருப்பேன். கீ பேசாமல் கேட்டுக்கொண்டிருப்பாய். அந்த இனபக் கதைப்பில் எத்தனை நாட்கள் எங்களை அறியாமலேயே போய்விட்டன!

கடைசிநான் மாலை.

அன்று உண்ணைக் கடைசிமுறையாகப் பார்த்துச் செல்ல உங்கள் வீடு வந்திருந்தேன். உன் அம்மாரதோ அடிப்படியில் செய்து கொண்டிருந்தான். கீ மட்டும் தனியே அறை ஒன்றுக்குள் தலை வளி என்று சொல்லிப் படுத்துக் கிடந்தாய். என்னைக்கண்டவுடன் இதற்கில் புன்சிரிப்பொன்று தவழு “ஏது இந்த கேரத்தில்?” என்று கேட்டவாறு வரவேற்றிருப்.

“நானைக் கொழும்புக்குப் போகிறேன்” என்று நான் சொன்னது உனக்கு ஏனோ நான்எதிர் பார்த்த அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கவில்லை.

“ஏன் அவ்வளவு சீக்கிரம்?” என்று கேட்டவாறு என்பக்கம் திரும்பி நளினமாக உடம்பை நெனித்துக் கொண்டாயே அதன் அர்த்தங்கான் என்ன என்று எனக்கு இன்னமும் புரியவில்லை.

பின்பு எத்தனை எத்தனையோ நாம் பேசி மகிழ்ந்தோம். கேரமாகி விட்டது. நான் வீடுதிரும்பவேண்டும். விடை பெற்று சீலி வேண்டி உன் அருகில் வந்தேன்.

அப்போது குறுகுறு வென்று அந்தக் கரியகண்கள் என்னென்ன மொழி பேசின! விம்மி விம்மி எருங்க மார்பகங்கள், துடிதுடித் துடித் தவித்த அந்த உதடுகள் என் கண்களைவிட்டு இன்னும் அகலவில்லையே!

மெல்ல உன் தவிர்க்கரத்தைப் பற்றினேன். தலையைத் தாழ்த்தி உன் முகத் துக்குக் கிட்டே கொண்டு வந்தேன். சுந்திர மண்டலமா தாமரைத் தடாகமா என் எதிரே இருப்பது என்று தெரியாமற் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தேன். என்ன செய்வது என்று தெரியாது என் உள்ளும் துள்ளிக்கொண்டது!

ஆனால் அந்தச் சமயம் உனக்கு அந்தத் துணிச்சல் எங்கிருந்து நான் வந்தேரோ! உன் மற்றக் கையால் என் கழுத்தைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டாயே!

பச்சை முல்லைக்கொடி தன்னைப் பற்றிப் படரும்போது பருத்த மருங்கை மரம் அப்படிப்பட்ட

இன்ப உணர்ச்சியில்தான் தத்த விக்கும்போலும். என் கழுத்தைக் கட்டிப் பிடித்தது உனது வெறுங்கரம் அல்ல. காமன் போற்றும் கரும்பு வில்! உன்னை அப்படியே கட்டி அணைத்து இன்முத்தங்கள் உன் இதழிலே சொரியவேண்டும் போல் நான் துடித்தேன். அனால் முடிந்ததா அப்படிச் செய்யா?

சை, இந்தப் பாழாய்ப்போன மனம் அப்போதுதான் அப்படிக் குத்திக்காட்டிப் புத்தி புகட்ட வேண்டும்?

“உனக்கு முற்றிலும் உரிமையாகாத பழுத்தை எப்படி நீக்கவைத்து அனுபவிக்க முயல் வாய்ப்” என்று நீதி பேசி அப்போதுதான் என் சிலையக் குலைக்கவேண்டும்?

புதிதாக ஏற்பட்ட அந்த மாற்றத்தினால் உன் புறங்கையை மட்டும் எடுத்து என் அதரங்களைப் பதித்துக் கொண்டேன். ஏதோ கண்ணியமாக நாந்துகொண்டேன் என்ற எண்ணாம் என் இதயத்தை நிரப்பி இன்பழுட்டியது.

ஆனால் அதேஅளவு இன்பம்உன் இதயத்திலும் வந்ததோ என் வைவா நான்றியேன். கழுத்தை வளைத்த உன் கரம் கஷ்டப் பட்டே விடுவித்துக் கொண்டதை நினைக்கும்போது இன்பத்திற்குப் பதிலாக ஏமாற்றந்தான் உன் மனதை வாட்டியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“போய் வருகிறேன் மணி, கடிதம் போடுவாய்தானே?” என்று நான் கடைசியாகக் கேட்ட போது “ஆம்”, என்னும் விதமாகத்தானே தலையசைத்துக் கொண்டாய்? ஆனால் அதற்குள் இப்படியேன் மனதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்?

மணி! ஏன் இப்படிப்பேசாது இருக்கிறுய்? மணி! மணி! என் கண்ணின் கருமனியே! காமன் தந்த விலை உருவே! வண்ணப் பொற்கினியே! வாடாத தேன் மலரே! ஏன் கண்ணே உனக்கு இத்தனை மெளனம்? கிட்ட இருக்கும்போது கட்டிக்கரும்பாய் என் இதயத்தில் இன் பத்தேன் சொட்டக் காதல்மொழி பேசி விட்டு இப்போ நான் எட்டச் சென்றவுடன் கைகட்டி வாய் பொத்தி ஏதும் அறியாதவன் போல் ஏன்கண்ணே நீ பேசாது இருக்க வேண்டும்? கண்ணியம் தவறினேனு? காதலைத்தான் அறியேனு? கயவனு? நான் கள்வனு? என் கண்மணியே! காரணக்தான் நீ சொல்லாயோ?

உணர்ச்சிவசப்பட்டு சிந்தனையில் ஆங்கிருக்கும்போது “ராஜா எ வெட்டர் போர் யு” என்று சொல்லி விடுதி நண்பளூருவன் என் அறைக்குள் கடிதமொன்றை வீசிவிட்டுச் சென்றுள்ளன. தாவிழடிப்போய் அதை எடுத்து உடைத்தேன். மணிமணியாக என் கண்மணியைதான் அதை எழுதி யிருந்தாள். அவசர அசைரமாக அதை வாசிக்கத் தொடங்கினேன். திரு. நடராஜா அவர்களுக்கு,

வணக்கம்!

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தும் பதில்போட எனக்கு மனம் வரவில்லை. உணர்ச்சி, உயிர் எதுவுமே

இல்லாத மரக்கட்டையை— வெறும் பயந்தாங் கொள்ளியை— நான் காதலிக்கத் தயாராக இல்லையென்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படியெல்லாம் பியந்து நடுங்கி என்னுடன் பழகிக்கொண்டார்கள்! காதல் என்பது துணிச்சலான பேர்வழிகளுக்கே ஒழிய உங்களைப்போன்று ‘கண்ணியம்’ ‘கட்டுப்பாடு’ என்று வேதாந்தம் பேசும் கோழைகளுக்கு உரிய தலை. தயவுசெய்து என்னை மறந்துவிடவும்.

இப்படிக்கு,
கண்மணி

கடிதத்தைப் படித்து முடித்த என் கண்கள் சுழன்றன. உணர்ச்சி! உணர்ச்சி! இந்த ‘உணர்ச்சி’ என்ற சொல்லுக்கு அவள் நானும் அர்த்தந்தான் என்ன! கட்டி அண்பப்பிலும் அதரங்களைப் பதித்துக் கொள்ள திலுந்தான் அவள் காதலைக் காண்திருள்ள என்ற சொல்லுக்கே எத்தனை அவமானம்!

“நல்லொழுக்கமுள்ள ஆடவர்களை எல்லாப் பெண்களுமே விரும்புவதில்லை. ஏனெனில் எல்லாப் பெண்களும் நல்லொழுக்கமுடையவர்களாய் இருப்பதில்லை” என்று யாரோ ஓர் அறிஞன் சொன்னது எத்தனை உண்மை!

“கடையவனே என்னைக் கருவீன யினால் கலந்தாண்டு கொண்ட விடையவனே” என்று மீண்டும் என் வாய் முனு முனுக்கத் தொடங்கியது.

இப்போ அந்த வரிகள் எத்தனை அழகாய் எனக்குப் புரிகின்றன!

கண்டளங்களும் மறுப்புகளும் காரசாரமாக வெளிவரும் இந்நாட்கை விலே, நிறைகுடம்போன்று அறிவில் நிறைவுபெற்ற அறிஞர்க்கிடையில் நிலவிவந்த எட்புத் தொடர்பை விளக்குகின்றார் அசோகன்.

கணேசயாவும் கந்தயாவும்

— அசோகன் —

இறுமுகநாவலர், குழார சுவாமிப்புலவர் ஆகியவர்களின் பின்னர் ஈழநாட்டின் புகழை விளக்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இருவர். அவர்களுள் ஒருவர் மகாவித்துவான் கணேசயர். மற்ற வர் தென்கோவைப் பண்டிதர் கந்தயாபின்னை.

இருவரும் புலவர் அவர்களிடத் தில் பழைய வரலாற்று முறையில் நன்கு கற்றவர்கள் : ஒத்த வயதினர் ; அத்தியந்த நண்பர்கள் ; ஒழுக்கமென்னும் உயர்ந்தமலையின் சிகரத்தின் நுனியில் உலரவிக் கொண்டிருந்தவர்கள் : பிற்காலத் தில் தன்னந்தனியாகவே ஆசிரியமாற்கக்கையை மேற்கொண்டவர்கள். இருவரும் உடக்கும் வாசிக்காலையாகவே திகழ்ந்தார்கள்.

கன்னன் இரவலர்க்கு இல்லை யென்னது எந்த துபோன்று கணேசயா அவர்கள் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், பெரியர், சிறியார் என்ற பேதம் பாராட்டாது, பொருள் வருவாயைக் கணவிலும் கருதாது எல்லாருக்கும் இலக்கண இலக்கிய அறிவினை வாரி வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். பல்கலைக்கழக விதிவிஷயானர்களே இவரிடம் வந்து பாடப் பேர்களையைப் பற்றி முத்தியில் கொள்கையை முத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். திருவாசகமே அவரது உயிர், காயன்மார் சேந்தனுர், முத்துத்தாண்டவர் முதலானவர்களைப்போன்று பல லோருங் காணப் பறவெளியில் மறைதலே உண்மையான முத்து என்ற கொள்கைக்குப் புத்துச் சர்வித்த பெருமை இவருக்கே உரியது. மறைந்துபோன இந்தக் கொள்கையைப் பரப்ப வித்தகம் என்ற ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்தார். தொடக்கத்தில் வைதிக்கூட்டத்தினர் இவரிற் சீறிவிழுந்தனராயினும் காலக்கிரமத்தில் இவருடைய கொள்கையைப் பலர் ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டனர். சௌவைப்பெரியர் ச. கிவபர்தகந்தரம், தாம் இறப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் “கந்தயாவின் முத்தினிலைக் கொள்கையை நாம் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. அக்கொள்கையை ஆராயவேண்டும்” என்று கூறினாராம்.

கங்கையா செய்யுளியற்றுவதி மூலம் சனைத்தவரல்லர். இவரால் இயற்றப்பட்ட ‘இயன்மொழி வாழ்க்கை’ப் படிக்கும்போது திருமுருகாற்றுப்படையின் நூபகம் எவருக்கும் உண்டாகாமலிராது.

சாதாரணமாகப் பண்டிதர், வித்துவான்களிடத்திற் காணப்படும் அழக்காறு என்ற இழிகுணம் இந்த இரு பேரினார்களை எட்டியும் பார்க்கவில்லை. ‘கற்றுரைக் கற்றுரை கா மு று வர்’ என்ற பண்பை இவர்களிடத்திற் காணக்கூடியதாக இருக்கது. இருவரும் புதையூடும், பண்தையூடும் தூசெனவே மதித்து வாழ்ந்தார்கள்; ஆனால் தான் கொடுத்தாலும் மனக்சாட்சிக்கு மாருக என்ன யுங் செய்ய ஒருப்படாதவர்கள்.

பண்டிதர், ஐயாசவர்களின் இலக்கண அறிவை மிகமிகவியந்து பாராட்டுவார்கள். கழங்காட்டில் தொல்காப்பீய அறிவு பரவுவதற்கு மூலகாரனர் ஐயர் அவர்களே என்று அடிக்கடி கூறுவார்கள். ஐயரவர்கள் இல்லாவிட்டால் தொல்காப்பீயம் என்றால் என்ன என்று கேட்கக்கூடிய ஒரு சிலை ஏற்பட்டிருக்கவுங்கூடு மென்று சொல்லுவார்கள். பண்டிதர் அவர்கள் தான் இறப்பதற்குச் சிலங்காட்களுக்கு முன்னர் “இலங்கை முழு வதிலும் ஒரு

காலத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இதற்குத் தகுந்த ஆதாரங்கள் உள். இது ரம்பந்த மாக ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுத வேண்டும். விடுதலையில் இங்கே வாருங்கள்” என்று என்னிடம் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் அதற்கிடையில் அவருக்கு விடுதலை சிடைத்துவிட்டதே!

பண்டிதர் அவர்கள் முத்தி நிலையைப்பற்றி எழுதிக்கொண்டு வந்த காலங்களில் அங்கொள் கையை ஓளிவு மறைவின்றி முதன் முதல் ஒப்புக்கொண்ட பெருமை கணேசையர் அவர்களையே சாரும். “கங்கையர் கூறும் முத்திநிலைக் கொள்ள கடயே பொருத்த முடைத்து. அதன் உண்மையை மக்கள் உணருங்காலம் வந்தே திரும்” என்று ஐயரவர்கள் அடிக்கடி கூறுவார்கள்.

இவ்வுலகில் நட்பாக வாழ்ந்து வந்ததுபோலவே மறு உலகிலும் நட்பாக வாழுவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினுற் போலும் கணேசையாவைக் கந்தையா தொடர்ந்து சென்று விட்டார். கழுத்திருந்தாட்டின் இரண்டு கலைக்களஞ்சியங்கள், கற்பக தருக்கள் மறைந்துவிட்டன. இவர்களின் மறைவு கடுசெய்ய முடியாத நட்டமாகும். இனி.....?

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர் நீலாவணன்.
இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும் வானெலியிலும் இவரதுகவிதைகள்
இடம் பெறுகின்றன. பெரிய நீலாவணயில் ஆசிரியராயுள்ளார்.

பாய்விரிந்து வையுங்கள் !

— நீலாவணன் —

பறையின்மகள் தூங்குகிற
அறைக்கதவை நன்னிரவில்
பதுங்கிச் சென்று
குறைமறிபால் மதுவெறியால்
நட்டுகிற கோமாங்காள்
கொஞ்சம் நின்வீர் !
கிறையுடையாள் பொன்றத
குற்பென்னும் சிதியுடையாள்
கெஞ்சுசை சர்த்தால்
முறையாக மணப்பதிலே
வகையென்ன ? ஏறிடுமோ
முதுகில் மேனம் !

* * *

முடிச்சுவீதிக்கப் போம்பொழுதும்
முதலாளி போலுடலை
முறையாய் முடி
ஷட்டுலகை ஏய்ப்பதற்கும்
நாகரிக உடைவேண்டும் !
அவற்றைக் கல்லில்
அடத்தும்மை அழகுசெய்யும்
அக்த “வண்ண”த் தோழனும்
அருகில் வந்தால் கள்
ஷட்க்கின்றீர் எனையா ?
சொல்லுங்கள் தொங்கிடுமா
தோளில் முட்டை !

* * *

குரங்குக்கும் உங்களுக்கும்
கொஞ்சமெனும் உறவில்லை ?
குறித்துக் காட்ட
சிரங்கொட்டும் நும்தலையில்
சீழ்கொட்டும் போதுமதைச்
கிங்கா ரிக்க

கரங்தொட்டே கத்தியிலுல்
“கருக்”கென்று மயிர்சீவிக்
காட்டு வாழ்வுக்கு(ரு)
இரங்குகின்ற “அம்”பட்டன்
ஈன்னொன்று செப்புகிறீர்
இதுவோ நீதி ?

* *

களிப்புக்கும் உள்ளாந்த
கவலைக்கும் மருக்கென்று
கலத்தை நீட்டி
புளிப்புக்கும் இனிப்புக்கும்
போராட்டம் போடுகிறீர்
பொழுது பாடால் !
சளிக்கின்றீர் ஏதேதோ
சுடுசொற்கள் வீக்கிறீர்
சொந்த நன்பன்
குளிக்கவரின் பொதுக்கிணற்றில்
“பள்”னொன்று கூவுவதோ
கொடுமை ராசா !

* * *

கோயிலையும் ரேஷாட்டலையும்
“கொள்கை”யெனப் பேசிடு
கூடிச் சென்று [வோர்
வாயிலினைத் திறப்பதினால்
வந்திடுமோ ஒன்றுகுலம் ?
வளர்ந்து விட்ட
கோயித்தை நொருக்கிவிட
கோக்குடையீர் எனிலுங்கள்
நொண்டி கெஞ்சல்
பாய்வீரிந்து வையுங்கள்
பகுத்தறிவு நல்லெண்ணம்
படுத்துத் தூங்க !

கார்த்திகேச வாழையை வளர்த்தான். வாழைக் குலை அவன் நம்பிக்கையை வளர்த்தது. குலையும் பறிபோய் நம்பிக்கையும் நாசமாகிவிட்டபின் அவன் மனதில் குழநியது.....!

புயல்

—இ. பொன்னையா—

தேய் நிலா சிரித்துக்கொண் டிருந்தது..... விடிந்துவிட்டது. நன்றாக விடியவில்லை, எங்கும் அமைத்தையைப் பிளக்குவது கடபுட கடபுட என்ற மாட்டு வண்டிகளின் சத்தம் அவனை எழுப்பிவிட்டது.

“ செல்லம்,..... செல்லம்; விடுஞ்சுபோசுசு; தேத்தன்னியைவை. நான் சந்தைக்குப் போகவேணும்.” சோம் பல முறிந்துக்கொண்டே அரைத் தூங்கத்துடன் எழுப்பி னன் காத்திகேச.

சோர்ந்து துவண்டுபோய்க் கிடந்த செல்லம்மா, அவசர அவசரமாக எழுங்கு, அரைப் பாஜை தன்னியைக் கொடுக்க வைத்தாள்.

“ என்னன்டு வெறு வயித்து டன் நடக்கப்போரும்? ராத்திரி அவிச்ச மரவள்ளிக் கிழங்கு காலு துண்டு கிடக்கு; அதைத்திண்டிட்டுப் போவனப்பா.....” சோர் வாகக் கூறினான் செல்லம்.

இரண்டு சிரட்டை தேத்தண்ணீரையும் ‘பிச, பிச’ என்று இழுப்பும் வியர்த்த மரவள்ளிக்கிழங்கு

நாலு துண்டையும் தனது சாண் வயிற்றுக்குள் தன்னினுன். கருகி எரியும் புகையிலைப் பழுத் தல் சுருட்டை மூட்டிக்கொண்டு, மகன் படுத்திருந்த சாக்கை எடுத்தான் காத்திகேச. சாக்கை இழுத்ததும், சிறுங்கிக்கொண்டு எழும்பி விட்டான் மகன் முருகேச.

“ அப்பு, வாத்தியார் சம்பளக் காச கொண்டுவரச் சிராண்டுர். காச தா அப்பு.”

“ இண்டைக்குப் பின் னே டம் தாறன். சந்தைக்குப் போய் வாழைக்குலை விற்றுக்கொண்டு வந்து தாறன். என்றை ராசாவுக்கு ஒரு கல்ல சட்டையும் வாங்கி வாறன்.” செல்லமாகச் சொல்லி மகனுடைய முதுகைத் தடவிக் கொடுத்தான்.

“ ராசாவுக்கு ஒரு மந்திரியும் வாங்கிவா” என்று சொல்லிச் சிரித்தான் செல்லம்.

“ மந்திரி மட்டுமல்ல; ஒரு ராணி யும் கூட.....” செல்லத்தை ஒரு மாதிரிப் பார்த்துக்கொண்டு சிரித்தான். எல்லோரும் சேர்ந்து சிரித்தனர். சிரித்துக்கொண்டே ஒரு

மைலுக்கு அப்பாலுள்ள தன து
தோட்டத்துக்கு ஒட்டமும் நடை
யுமாகச் சென்றுன் காத்திகேக.

உதயக் காற்று மென்மையாக
வீசிக்கொண்டிருந்தது. காகக்க
ஞம் குருஙிகளும் கத்திக்கொண்டு
உட்டம் வட்டமாக ஓடிக்கொண்
டிருந்தன. அலை அலையாக எழுந்த
எண்ணக் குவியல்களில் மனக்
கோட்டைகட்டிக்கொண்டு, பனங்
சோலைகளுக்கூடாக, வீர் என்று
நடந்துகொண்டிருந்தான் அவன்.

* * *

தீர்வனம் சிலவளத்துடன் பொ
ருள் வனமும் சேர்ந்த ஊர் நீர்
வேலி என்று சொல்வார்கள் ஆன
ஆனங்காத்திகேசவைப்பொறுத்த
மட்டில், அவனுக்கு என்றைக்கும்
“இல்லை” என்ற கூப்பாடுதான்.
“இல்லை” என்ற சொல் காத்தி
கேகவினுடைய,— ஏன் அவனு
டைய வர்க்கத்திற்கே பிறப்பு
மையாச்சே.

ஐந்து சகோதரிகளுடன் கூடப்
பிறந்தவன் காத்திகேக. பெற்
ரேர்கள் நேரத்துடனேயே—பின்
னோகள் நன்றாக குஞ்சமரக இருக்
கும்பொழுதே கண்ணிய முடிவிட்ட
ஏர்கள். குடும்ப பராம் மூத்த
மகன் காத்திகேசவின்மேல்தான்.

இந்த பகலாக உழைத்தான்,
மாடு மாதிரி. நான்ரந்தர வாழ்க்கைச் செலவு போக, ஏதோ சிறு
தொகை மிஞ்சியது. எல்லையில்
லாத அல்லல்களுக்கிடையில்,
சகோதரிமரக்களுடைய வீட்டில்
விளக்கேற்றிவிட்டான்; அவர்களுடைய கழுத்தில் தாவிக்கயிற்றை

ஏறச் செய்துவிட்டான். சீதனம்—
அப்பப்பா! அதற்கு அவன் பட்ட
பாடு, இன்னல்கள்!

ஒரு வகையாக தலையில் விருந்த சுமை இறங்கிவிட்டது.
அவன் தனி மனிதன். தன்
நுடைய சாண்வயிற்றிற்கு உழைப்
பதுதான் அவன் கடமை இனி
மேல். கல்லீப் பிழைப்புக்கும் போ
கத் தயார் அவன். ஆனால் அது
கவுரவமில்லையல்லவா? பரம்ப
ரைத் தொழிலைபே பார்ப்பது
என்று தீர்மானித்தான். கமமா?
அதற்கு நிலம்? குத்தகை நிலத்
தில் இறங்க வேண்டியதுதான்.
வேதனையாக இருந்தது. மன
தைத் தேற்றிக் கொண்டான். பல
வகைப்பயிர்கள்; அவற்றுடன்
ஆயிரம் கன்று வாழ்யூம் பயிர்
செய்தான். வாழ்க்கை ஒருமாதிரி
ஒட்டதான் செய்தது.

“தலையிடி என்று நாளைக்குப்
பாயில் படுத்தால் ஆர்பார்ப்பது?
பெண்டாட்டி என்று ஒருத்தி
இருந்தாத்தானே கொதிக்க
வைத்து ஊத்துவாள்” என்று
பிடிகை போட்டார் அயல் வீட்டு
வேலுப்பின்னோ. சகோதரிகள் மற்
நும் உறவினரும் பேச்சை எடுத்
தார்கள். அயலவர்களுடைய அண்டல்
எல்லாமாகச் சேர்ந்து ஒரு
உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது காத்தி
கேசனை.

காத்திகேசனும் மனிதன்
தானே? அவனுக்கும் மனித உண
ரச்சி உண்டல்லவா? அத்துடன்
அவன் வயது வந்த வாஸிபன்.
கட்டுமட்டான், ரத்த புஷ்டியுள்ள

தேகம். கறுவல்தான்; ஆனால் கவர்ச்சியுள்ளவன். ஒரு சிலர் அவனில் கண் வைத்திருந்தனர். அவனுக்கும் இரண்டொரு பெண்களில்.....

சின்னத்தம்பி காத்திகேசனுடைய அயல் தோட்டக்காரன். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவியெய்வது வழக்கம். சின்னத்தம்பியின் மகள் செல்லம்மா தோட்டத்துக்குச் சாப்பாடு கொண்டுவருவாள். அதைக் குழைத்துத் தகபலனுக்குக் கொடுப்பாள். சிலவேளைகளில் காத்திகேசனுக்கும் கொடுப்பாள். அத்துடன் அவன் தோட்டவேலைகளும் செய்வாள். இருவரும் சந்தித்தனர், பிரிந்தனர், பேச்சில்லை. பார்வை ஒன்றில்தான் ஏதோ புதைக்கிருந்தது. இதுமற்றவர்களுக்குத் தெரியாது.

செல்லம்மாவுக்கு வயது இருபதிருக்கும். அவள் அழகியல்ல; சுமாராண அழகு. இரும்புபோன்ற உடற்கட்டு. தண்ணீர் இறைப்பதிலோ, புல்லு வெட்டுவதிலோ, பாரங்கள் உமப்பதிலோ செல்லத்தை ஒருவராலும் அசைக்க முடியாது. அவள் அவ்வளவு கெட்டிக்காரி. களைப்பையும் பாராமல் வேலை செய்வாள்.

சாத்திர சமய சம்பிரதாயங்க ஞடன் ஊரிலுள்ள பெரியவர்கள் த்தியில் காத்திகேச செல்லம்மாவைக் கைப்பீடித்தான். இருவருடைய வாழ்க்கையும், இன்பதுணபங்கள் நிரம்பியதாக ஒடிக்கொண்டிருந்தது. பிறர்கையை

நம்பி அவர்கள் வாழ விரும்ப வில்லை; வாழவுமில்லை. புரடுபட்டு உழைத்தார்கள்; அரைகுறைப் பலன்களை அனுபவித்தார்கள்.

இரவும் பகலும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருந்தன. அவர்களுடைய வாழ்விலும் ஒரு சில மாற்றங்கள் ஏற்படத்தான் செய்தன. தாயாளுள் செல்லம்மா.

முருகேசன் பிறந்த காலமோ என்னவோ செல்லம் படுக்கையில் கிடக்க நேர்ந்தது. நெருப்புக் காய்ச்சல் கொள்கிக்கொண்டது. பெரிய பாக்டர்கள் வந்து போனர்கள். பணம் மருந்தில் கரையத் தொடங்கி முடிந்து ம் விட்டது. அப்பா! காத்திகேசன் பட்டபாடு! கவலை, கண்ணீர், கஷ்டம், ஏக்கம் எல்லாம் அவளை விழுங்கிக்கொண்டிருந்தன. ஒரு வகையாகச் செல்லம் சாவின் வாயிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்துக்கொண்டாள்.

செல்லம் மா பிழைத்துவிட்டாள்; ஆனால் அவனுடைய நோயுடன் வந்த தரித்திறம் அவர்களை விட்டுப் போக மறுத்துவிட்டது.

கடன்வாங்குவது, வாங்கிய கடனுக்கும் வட்டிக்குமாகச் சேர்த்து உழைப்பது. அது மட்டுமா! பயிர்கள் திறமாக வந்தாலென்ன, கருகிச் செத்தாலென்ன, வருடாவருடம் நிலக் குத்தகை கட்டாய்மாகக் கொடுத்தே தீரவேண்டும். ஸிலக்குத்தகை கொடுக்க மாட்டாமல் திண்டாடும் காத்திகேசனுக்கு கடன், வட்டிப்பணம் வேறு.

காத்திகேசன் மட்டுமல்ல, அவனைப்போல அநேகர். செத்துக் கொண்டே வாழ்கிறார்கள். காலம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது; காலத் துடன் கடனும் வட்டியும் சேர்ந்து வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தன.

முருகேசன் நாலாம் வசுப்பைபத் தாண்டிவிட்டான், அவன் அவர்களின் அன்டீன் சின்னம், செல்வக்களஞ்சியம். தாங்கள் பட்டினிகிடக் காலும் அவன் நன்றாக சாப்பிட வேண்டும்; உடை உடுக்க வேண்டும்; மற்றுப் பின் ஓயோ கள் மாதிரி விளையாட வேண்டும்; வறுமை என்றால் என்ற அவன் அறியாவிருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய ஆசை. அது மாத்திரமல்ல, தாங்கள் கஷ்டப் பட்டாலும், முருகேசனை ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்துக்குப் படிப் பிக்கவேண்டுமென்ற மனக் கோட்டையும் கட்டினார்கள். முருகேசனும் கொட்டிக்காரன். வகுப்புப் பாடங்களில் மாத்திரமல்ல, குறும் புத்தனத்திலும் அவன் பிபுனன்.

* * * *

கார்த்திகை பிறக்கதறு.....

காற்றும் மழையும் தொடர்ந்தன. நாலு ஜங்கு காட்கள் தொடர்ந்தாற்போல் மழை; அடைமழை; பெருவெள்ளம்! சீறியதித்தது காற்று; புயற்காற்று! மரங்கள் முறிந்தன, பாறின. விழுந்தன! வீடுகள் பாறி விழுந்தன. ஒரே பயங்கரம்.

யானை மாதிரி, மதமதவேன்று கொழுத்து வளர்ந்துவின்றவாழை கள், குலை வக்கத்து, வராதது, எல்

லாவற்றையும் அடித்து முறித்து விட்டது. பாறிப்போன பச்சிலைக் காடுபோல, எல்லாத் தோட்டத்து வாழைகளும் முறிந்து, வாடிச்சோர்ந்து கிடந்தன.

புயற்காற்று எல்லோருடைய வாயிலும் மண்ணைப்போட்டு விட்டது. எங்கும் பட்டினி, பஞ்சப் பாட்டு. கடன், கண்ணிரி, சீன்டு பெருமுச்சகல்!

அரசாங்கம் ஏதோ நஷ்ட கடு கொடுக்க முன் வந்ததுதான். ஆனால் ஊரினுள்ள பெரிய தலைவர் கலந்தைய கண்ணில், உண்மையாக கஷ்டப்பட்டவர்கள், எப்படித் தெரியப்போகிறார்கள்?

காத்திகேசன் தனக்கு கஷ்ட கடு கிடைக்குமென்று கம்பவும் இல்லை. அது அவனுக்குச் கிடைக்கவும் இல்லை! ஏதோ அரைகுதைப் பட்டினியுடன் காலத்தைக் கடத்தினார்கள்.

* * * *

இட்டமும் நடையுமாகச் சென்று கொண்டிருந்தான் காத்திகேசன். அவனுடைய உள்ளத்தில் எத்தனை ஆசைகள்; மனக் கோட்டைகள்; இன்ப உணர்ச்சிகள். அப்பான்ன சங்கோவாயும்?

அவனுடைய தோட்டத்தில் அங்குமிங்கும் நாலு ஜங்கு வராழைகள் சின்றன; புயலில் தப்பியுடைய தான். இரண்டு மூன்று வாழையில் குலைகள்; எல்லாம் பிரித்தக் குலைகள்; ஆக ஒன்றேயொன்று முற்றற்குலை; நன்றாக முற்றி விடது; இடைப்பழும் பழுத்த குலை

“கப்பல்க் காய்மாதிரித் திரண்ட காய், ஏறக்குறைய முன்னாறு காய்கள். குறைந்தது ஏழ ரூபா விற்கு விற்கலாம். பொடியனுக்குச் சம்பளக் காச இரண்டு ரூபா. மூன்று ரூபாவிற்கு அவ ஆக்கு ஒரு சட்டை; மிச்சத்துக்கு அரிசி சாமான்கள், செல்லத்திற்கு ஒரு வாசச் சுவக்காரம், இனிப்பு .....” சிந்தித்துக்கொண்டு சென்ற அவனுடைய உதட்டில் அவளையும் நறியாமலே ஒரு சிரிப்பு; இன்ப மூம், வேதனையும் கலந்த சிரிப்புத் தொன்றிமறைந்தது.

வாழூத் தோட்டத்திற்குள் வந்துவிட்டான் காத்திகேச. குலை வாழையடிக்குச் சென்றபொழுது ..... அடிவயிறு ‘பகீரென்றது. ஆயோ.....!

குலைவாழை தலைகுளிந்து சின்றது; அதில் குலையில்லை!

அதிர்ச்சி, ஆவேசம், கோபம், துக்கம் எல்லாம் காத்திகேசளைப் பிடித்து உலுக்கின. அவன் உடல் உடுங்கியது.

வாழையடிபில் குந்தி இருந்தான். “மகனுக்குச் சம்பளக் காச ..... அரிசி சாமான்..... சட்டை ..... எங்கே போவது?” அவன் மனம் குழந்தெய்க்கொண்டிருந்தது. வெட்டுண்ட வாழையில் இருந்து தண்ணீர் வடிவதுபோல, அவனுடைய கண்களிலிருந்து கண் வீர் ஜடியது.

“பின்னோயார்கோவில் பூசைக்கு என்று, இராத்திரி நாலஞ்சபேர்

வந்து, எல்லாருடைய தோட்டங்களுக்குள்ளும், வாழைக் குலை வெட்டினார்கள். உன் னுடைய தோட்டத்திற்குள்ளும்.....” கணபதி முடிக்காமலே இழுத்தான்.

“என்ன, கோயிலுக்கா? நாசமாய்ப்போக, தலையிலே இடியேறு வீழ, ஆக ஒரே ஒரு குலை..... கோவிலும் மண்ணாங் கட்டியும்...” ஆவேசமாகக் குழுவுண்டுத்திகேக,

அவன் காஸ்திகள்ல; கடவுள் நம்பிக்கை உடையவன்தான். ஆனால் ஒருநாளைக்காவது மன சிறைவுடன் இருக்கலாமென்ற நம் பிக்கைக்குடிய அந்தக் குலையை அவன் அனுமதியின்றி இரவோ டிரவாக வெட்டிக்கொண்டுபோன அநியாயத்தைக் கண்டபோது...!

நம்பிக்கை நாசமாய்ப்போன நெஞ்சில் கோபத்தீ கொழுந்து விட்டெரிந்தது.

* * *

“அம்மா காசதா; அல்லாவிட்டால் நான் பள்ளிக்குப் போக மாட்டேன்.” பிடிவாதம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான் முருகேச.

“போராசா, போ. பின்னேரம் காசதாறன். கொப்பர் கொண்டு வருவார்.” வீட்டுக்குள்ளிருந்தபடி கூறினான் செல்லம்.

“இல்லை. போகமாட்டேன். காசது.”

எரிக்கிறகெநுப்பில் எண்ணை விடு விற மாதிரி இருந்தது காத்திகேச னுக்கு. “தம் பி.....ராசா.....

பேரா மோனீ பன்னிக்கு.....”
வெத்தையுடன் உள்ளம் சூன்றிய
படியே சொன்னான் காத்திகேச.

“இல்லை. போகமாட்டேன்.”

“போடா” முழங்கினான் காத்தி
கேச.

“இல்லை”.

“சுரி, இந்தா காச.” அமைதி
யாகக் கூறினான். அவனுடைய
கண்கள் ஒடுங்கிச் சிறுத்தன.
கெந்றிப் புருவம் மேலே சென்
றது.

பால் குடித்த இளம் பக்கக்கன் று
ஆனந்தத்தால் வாலைக் கிளப்பித்
துள்ளுவதுபோல, துள்ளிக்குதித்
துக்கொண்டு, தகப்பனிடம் ஓடி
னன் முருகேச.

“பனார்!...பனார்!...பனார்!...”

“ஜேயோ, ஜேயோ, அப்பு,”

முருகேசனுடைய முகத்திலும்
முதுகிலும் காத்திகேசனுடைய
கைகள் விழுந்துகொண்டிருந்தன.
அடியாதை; அப்பு!”

“பனார்!...பனார்!...”

“வேணுமா காச; வேணுமா?.

“ஜேயோ! வேண்டாம், என்றை
அப்பு, அம்மா, அம்மோ, அப்பு!
அடியாதை; அப்பு!”

விட்டுக்குள்ளிருந்த செல்லம்
பறைப்பதைத்துக்கொண்டு ஓடிவந்தாள்.

காத்திகேசன், பேய் அறைந்
தவன்மாதிரி, எங்கோ வெறித்
துப் பார்த்துபடியே இருந்தான்.
முருகேசனுடைய முகத்தைப்
பார்த்ததும் செல்லத்துக்குப்
பெற்ற வயிறு பற்றி எரிந்தது.
அவனுடைய கையைப் பிடித்து
இழுத்துக்கொண்டுபோய், “பானி
...பார் இவனுடைய முதுகை.....
கட்டேலை போக...ஜேயோ” என்று
கதறினான் செல்லம்.

முருகேசனுடைய முதுகிலே,
அவர்களுடைய செல்வ, அங்கு
கனியின் தளிர்மேனியிலே, மண்
ரேட்டில், வண்டிகள் போன
அடையாளங்கள் மாதிரி கைத்
தழும்புகள் பதிந்திருந்தன.

‘தன்னுடைய கண்களைப்பிடித்து
எற்றித்தாலோ’ என்ற மாதிரியிருந்தது காத்திகேசனுக்கு.

அவன் வாய்விட்டுக் கதறினான்.
செல்லமும் மகனும் அவனுடன்
சேர்ந்துகொண்டனர்.

அவர்கள் உள்ளத்திலே புயல்;
என் அவர்கள் வாழ்க்கையிலும்
புயல் குழநிக் கொண்டிருந்தது.
என்றுதான் அடங்குமோ இந்தப்
புயல்?

* * * *

புவியின் வளிமண்டலமும் வானிலையும் - 2.

V. சிவசுப்பிரமணியம் B.A. B.Sc. (Lond.)

வளிமண்டலத்தில் மேலே செல் வகுக்கல் வெப்பங் குறையும் விகிதம் வானிலையெதிர்வு கூற வேண்டும் மிகவும் இன்றியமையாதது. ஏனெனில் இது வளிமண்டலத்தின் உறுதிலையை நிச்சயிக்கக் கூடியதாகும். ஆகவே, தினச்தோறும் வானேக்கு விலையங்களிலிருந்து ஒருமுறை அல்லது இருமுறை வரையுக் கூண்டு களை மேலே செலுத்தி வளிமண்டலத்தில் பல்வேறு உயரங்களில் வெப்பநிலைகளைப் பதிவு செய்து வருகின்றனர். இப்பதிவு கள் காரணமாக எமக்கு ஆர்வத்தை அளிக்கக்கூடிய சில உண்மைகள் வெளியாயின. அதாவது, மற்றன மண்டலத்தில் முனைவுப் பகுதியிலும் பார்க்க மத்திய கோட்டை அண்டிய பகுதியில் வளி அடர்த்தியாகவுண்டு. முனைவுப் பகுதியில் ஏற்றால் உயரச்துக்கு அப்பாலும் மத்திய கோட்டுப் பகுதியில் 10 மைலுக்கு அப்பாலும் ஒழுங்கான வெப்பநிலை வீழ்ச்சி அற்றுவிடும். புவியின் மேற்பரப்பில், முனைவுப் பகுதியிலும் பார்க்க மத்திய கோட்டுப் பகுதியில் வெப்பநிலை ஏறக்குறைய 60° பரணைற்றுக்குக் கூடுதலாக உண்டு. முனைவுப் பகுதியில், புவியின் மேற்பரப்பிலிருந்து ஏற்றால் உயரத்துக்கும், மத்திய

கோட்டுப் பகுதியில் புவியின் மேற்பரப்பிலிருந்து 10 மைல் உயரத்துக்கும் உட்பட்ட வளிமண்டலத்தில், வெப்ப நழுவுள்ளதும் (அதாவது, 1000 அடி உயரத்துக்கு 3° பரணைற்று வெப்பங் குறைதல்), ஒரே மாதிரியாகவிருக்கும்.

இனி பல்வேறுபட்ட உயரங்களிற் காணப்படும் முகிற் கூட்டங்களின் வகைகளைப் பற்றி ஆராய்வாம். இம் முகிற் கூட்டங்கள் வேறுபட்ட வானிலைத் தன்மைகளோடு சம்பந்தப்பட்டன. ஆகவே, முகிற் கூட்டங்களை நோக்குதல் வானிலை எதிர்வு கூறுவோன்றுக் கூப் பயனளிக்கும். முகிற் கூட்டங்களைப் பொதுவாக நான்கு இனங்களாக வகைக்கலாம். இவைகள் யாவும் 1930-ம் ஆண்டில் சர்வதேச முகிற் கூட்ட ஆய்வுச் சபையால் ஏதுக்கப்பட்டன. புவியின் மேற்பரப்பிலிருந்து ஏறக்குறைய 6500 அடி உயரம் வரையும் மூன்று வகைகள் உண்டு. மிகவும் குறைந்த உயரத்திலிருப்பன படை முகில்களாகு.. படை-முகில் மூடு பனிபோன்றது. இது படை படையாகக் காட்சிபளிக்கும். இதனுள்ளிருங்கும் காற்று தீநிறு நிலைக்கு கதியக்கமே உடையது. இது 1100 அடிவரை எவ்வுயரத்திலும் காணப்படும். பொதுவாக

இது உலர்ந்த வானி லையைக் கொடுக்கும். ஆனால், குளிர்காலத் தில் சுற்று மழைத்தூறலை இது கொடுக்கக்கூடும். அடுத்ததாக, உயரங்குச்சுறந்த பருத்திகளிற் காணப்படும் முகிர் கூட்டங்களில் புயன் முகிலுமொன்று. இது உருவத்தில் ஒழுங்கற்றதும் விரைவில் அசைந்து செல்லக் கூடியதுமாகும். இது இடை வெப்பக் கால சிலைகளில் வசந்த காலம், இலை யுதிர்காலம், குளிர்காலம் ஆகிய பருவங்களில் மழையைக் கொடுக்கும் முகிலாகும். இது சில காலங்களிற் கடல் மட்டத்திலிருந்து அதிக உயர்த்துக்குப் பரங்கிருக்கும். ஆனால் 3000 அடிக்கு மேற்பட்ட பருத்திகள் காணப்பட மாட்டாது. சாதாரண உயரங்க

விற் காணப்படும் முகில் களில் மூன்றுவது வகை படைத்திரண் முகிலாகும். இது மூன் கறிய இருவகையிலும் பார்க்க கூடுதலான உயரத்திற் காணப்படும். இது கருநிறமுடையது. குளிர்காலத்தில் அனோக நாட்களுக்கு வாளிற் பரந்திருக்கும்.

இரண்டாவது வகையான முகிற் கூட்டங்கள் 20,000 அடி வரையுங் காணப்படும். இவைகள் உயர் திரண் முகில், உயர் படை முகிலாகும். உயர் திரண் முகில் அயன் மண்டலத்திலும் உயர் படை முகில் இடைவெப்பவையத்திலுமுண்டு.

— தொடரும்.

புதை புராணம்

சிகரட் புகைப்பது என் முக்கிய வேலைகளில் ஒன்று. ஒரு நாளைக்கு ஜம்பது சிகரட்டாவது எனக்கு வேண்டும். உணவில்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; சிகரட் இல்லாவிட்டால் என் உயிரே போய்விடும். ஒரு நாள் பத்திரிகை ஒன்றைப் படித்தேன். சிகரட் புகைப்பதால் வரும் தீயைகள் எல்லாம் எழுதப்பட்டிருந்தன. கண் பார்வை கெடுமாய்; இருதயம் பாதிக்கப்படுமாய்; கூடியம் பிடிக்குமாய்; இன்னும் எத்தனையோ...! என் நெஞ்சு நடுங்கியது. அன்றே அங்கே, அப்பொழுதே ஒரு தீர்மானத்திற்கு வங்கேன்; அன்று தொடக்கம் நான் கையாலும் தொடுவதில்லை — பத்திரிகையை!

பேட்டிக் கட்டுரை

பிரபல பின்னணிப்பாடகர்

டி. எம். சௌந்தரராஜன் அவர்கள்

— தயாரிப்பு : கீதன் —

என்னுடை :

முன்னணியிலுள்ள இப் பின்னணிப் பாடகரைத் தேடி, மைஸூப் பூருக்கருகே மந்தை வெளியில் வெள்ட் சர்க்குலர் வீதியிலுள்ள “கலா மந்திரத்” தீற்குச் சென்றேன். இசைப்பதிவு செய்வதற்காக ஸ்ரூடியோ அழைத்ததால் இரண்டு தடவை எனக்கு ஏமாற்றமே கிட்டியது. மூன்றுவது தடவையாக முயற்சி செய்தேன். வெற்றி என்னை வர வேற்றது. இத்திரையின் முத்திரை முகத்திலே தெரிய “வணக்கம், வாங்க” என்று வாயார வரவேற்றார் சௌந்தரராஜன் அவர்கள்.

மதுரை பிறப்பிடம் : மதுரை இருப்பிடம். இன்று இசைப்பீரியர் கவின் இதயங்களிலெல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றார். பிரபல வீத்து வான் பூச்சி பூநிவாச ஜயங்கார் அவர்களின் மருமகன் காரைக்குடி ராஜாமணி ஜயங்கார் அவர்களிடம் கர்நாடக சங்கீதத்தை முறையாகக் கற்ற பெருமையுடன் திரையுலகில் புகுந்து, பத்து ஆண்டுகளாகப் பல படங்களில் பாடிவருகின்றார். இவருடைய தனிப்பாடல் இசைத் தட்டெடான்றில், யாழ்ப்பாணத்து நன்பர் வீரமணி அவர்களின் சாகித்யம் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. ‘நடிகர் திலகம் சிவாஜிக்குச் சங்கீதம் தெரியாதே!’ என்ற குறையை நீக்கிவரும் சௌந்தரராஜன் அவர்கள், நாம் பெற்ற செல்லவும் அல்லவா?

கே : படவிகம் தங்களை எவ்வாறு கவர்ந்தது?

ப : பல ஆண்டுகளாகக் கச்சேரி செய்துவந்தேன். மகாவித்துவான் கள் என்று சொல்லீக் கொள்பவர்கள் ஜாக்கமளி க்க வில்லை. ஆனால் மக்களின் ஆதரவு நிறையக் கிடைத்தது. தீவிதைக்கண்ட “கிருஷ்ண வீஜயம்” படத்தயாரிப்பாளர் “ராதே நீ என்னை விட்டுப் போகாதேடி” என்ற பாடலைப் பாடுவதற்கு என்னை ஒப்பந்தஞ் செய்து கொண்டனர். அதைத் தொடர்ந்து மந்திரி குமாரி, தேவகி, சர்வாதிகாரி முதலிய படங்களிலும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

கே: தாங்கள் பாடிய பாடல்களுள் தங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தது எது?

ப: “நான் பெற்ற செல்வம்” என்ற படத்தில் வரும் “நான் பெற்ற செல்வம்” என்ற பாடல்.

கே: படப் பாட்டுக்களிலும் பார்க்க, தாங்கள் பாடிய தனிப் பாடல் கள் மிகவும் உருக்கமானவையாக இருக்கின்றனவே, காரணம்?

ப: அப்பாடல்களுக்கு நானே மெட்டுகள் அமைத்தேன். பின்னணி யையும் நான்தான் தெரிவு செய்தேன். சங்கீத டைரக்டர்களின் தலையிடு கிடையாது.

கே: தங்களுக்குப் பிடித்த சாலித்ய கர்த்தாக்கள் யார்?

ப: இனிமையாக, அன்போடு, பண்போடு பழக்காடியவர்கள் மருத காசியும் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண கந்தரமும். தரத்தைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லுதற்கில்லை.

கே: தங்களுக்குப் பிடித்த சங்கீத டைரக்டர் யார்?

ப: ஜி. ராமநாதன் அவர்கள்.

கே: டப்பா சங்கீதத்தினால், கர்நாடக சங்கீதம் கெட்டுவிடாதா?

ப: ‘டப்பா’ என்ற பெயர் எப்படி ஏற்பட்டதோ தெரியவில்லை. சாதாரண மக்கள் மெய்ம்மறந்து தானம் போட்டு “டப்பா”, பாடல்களை ரசிக்கின்றார்கள். நல்ல சாரீர சம்பந்து உடையவர், தகுந்த பின்னணியுடன், சுருதி தவறாது பாடினால் கர்நாடக இசையும், சங்கீத ஞானம் இல்லாத பொதுமக்களைக் கவரும்-கர்நாடக சங்கீதம்தான் மூலம்தானம். அதன் அடிப்படையிற் தான் எனினம் சங்கீதம் இயங்க முடியும்.

கே: அகில இந்திய வானைவிசின் சங்கீத நிகழ்ச்சிகள் பற்றித் தாங்கள் என்ன பினைக்கின்றீர்கள்?

ப: நிலையத்தினுள்ளாவர்கள் சாதித்தடிப்பு உள்ளவர்கள். ‘கிடையர்ட்’ ஆகவேண்டிய வித்துவான்களைமட்டும் அடிக்கடி வரவழைத்து, சுருதியை மறந்துவிட்டுப் பாடச் செய்வதில் அவர்களுக்குத் தனி விருப்பமோ என்னவோ! இனம் வித்துவான்கள்க்கு ஊக்கமளித்துப் பாடச்செய்தாற்றான், சங்கீதக்கலை வளரும்; மக்களும் விரும்பிக் கேட்பார்கள். அல்லாவிட்டால், உங்கள் நாட்டு வர்த்தக ஒளிபரப்பைத்தான் எல்லோரும் கீட்பார்கள்.

கே : தாங்கள் யாருடைய கச்சேரியை வீரும்பிக் கேட்பீர்கள் ?

ப : மதுரை மணி அய்யரின் கச்சேரியை.

கே : இரு குரலிசையில் தங்கள் குரலுக்கு ஏற்றுற்போல் பாடுபவர் கள் யார் ?

ப : முதலில் சீலா ; அடுத்தது ஜீக்கி.

கே : தாங்கள் ஏதாவது படங்களில் நடித்ததுண்டா ?

ப : “பெண்ணைரசி”யில் புலவர் வேடம் தாங்கியிருக்கின்றேன்.

கே : யாழ்ப்பாணம் வீரமணியின் பாடல்களைப் பற்றிய தங்கள் கருத்து என்ன ?

ப : மிகவும் நுட்பமான கருத்துக்களை வைத்துப் பாடல்களை இயற்றுகின்றார். கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கி. வா. ஐகந்தாதன் போன்ற பெரியார்களே பாராட்டும்போது நான் என்ன சொல்ல முடியும்? எதிர்காலத்தில் அவர் கிறப்பாக விளங்குவார்.

பின்னுடை :

“நம் காட்டுச் சங்கீதத்தை உலகம் முழுவதுமே போற்றுகின்றது. ஆனால் இங்குள்ள கலைஞர்களை நமது அரசாங்கம் ஆதாரிப்பதில்லை. ஜூங்தோ, பத்தோ” என்று நாம் சம்பாதிக்கத் தொடக்கும்போது “வருமானவரி” என்று சொல்லி எல்லாவற்றையும் தட்டிப்பறிக்கின்றது. எத்தனையோ பொதுஸ்தாபனங்கட்காகக் கச்சேரி செய்து சிதி வகுவித்துக்கொடுத்த தியாகராஜ பாகவதர் இப்போது பணமின்றிக் கஷ்டப்படுகின்றார். நம து அரசாங்கம் இப்போதாவது உதவி செய்யக்கூடாதா?” என்று கண் கலங்கக் கேட்டார்.

“அரசாங்கத்தின் செவிகளில் ஏற்றுவிட்டாலும், பொதுமக்களுக்கு இதை எடுத்துரைக்கின்றேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே நான் புறப்பட்டேன்.

“வீரவில் இலங்கைக்கு வங்கு என் எண்ணற்ற ரவிகர்களைச் சங்கீதப்பேன்” என்ற சங்தோஷச் செய்தியை “கலைச்செல்வி” மூலம் இலங்கை ரசிகர்களுக்குத் தெரிவியுங்கள், ” என்று சொல்லி “கலைக்கும் இலக்கியத்திற்கும் தொண்டு செய்யும் கலைச்செல்வி என்றும் வாழ்க்” என்று வாழ்த்தி வழி யனுப்பி ஞார் சௌந்தரராஜன் அவர்கள்.

எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள், பத்திரிகாசிரியர்கள் முதலிய எல்லோ
ரது கவனத்தையும் கவர்ந்த இப்பகுதியில் இதுவரை இடம் பெற்றவர்
கள் : சோ. சிவபாதசுந்தரம், இலங்கையர்கோள், சம்பந்தன்.

எழுத்துலகில் நான்

— வ. அ. இராசரத்தினம் —

தலைப்பை வைத்துக்கொண்டு பிரமிக்கிறேன். எழுத்து வில்லை ஏதோ செய்திருக்கிறேன் என்று கலைச்செல்லி ஆசிரியர் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் தலைப்பிற்கொன்கிறதே! பிரமிக்காமல் இருக்க முடியுமா?

ஆனாலும் பதில் எழுதவேண்டும்! பதில் எழுதுவதற்கு நான் எழுத்தானன்தானு? என்று என்னியே கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

நான் எழுத்தானன் தானு?

கமார் நூறு சிறுக்கைகள் எழுதியிருக்கிறேன், நாற்பகு வாலெனி காடகங்கள் எழுதியிருக்கிறேன். பல கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். ஒரு தொடர்க்கை எழுதியிருக்கிறேன். சுநாகன என்ற புனைபெயரில் சீமர்சனக் கட்டு ரைகளும், ஓரிரு நகைச்சவைக் கட்டுரைகளுங்கூட எழுதியிருக்கிறேன். பிரெஞ்சு, ரஸ்ய, இந்திய ஆசிரியர்கள் சிலின் கதைகளை ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்த்தும் இருக்கின்றேன். ஈழத்து எரிமலை, ஈழகேசரி, சுதங்கிரன், வீரகேசரி, தினகரன், ஆளந்தன், கலைச்செல்லி முத

லான் பத்திரிகைகளும், வசந்தம், காவேரி, பொன்னி, மாதமனி முதலிய தாய்நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் என். எழுத்துக்கலைப் பிரசரித்திருக்கின்றன. இல்லைக் கவானினியின் வெளியாட்டு ஒளிபரப்பும் என்னாட்கங்களை ஒலி பரப்பியிருக்கின்றன.

அப்படியாயின் நான் எழுத்தானன் தானு?

தமிழில் எழுதுபவர்கள் இன்னும் ‘ஈரப்பண்ணத்’ தொடர்க்கலைகளை. அந்த அளவில் நானும் ‘எழுத்தானன்’ என்பதே என்னனம்!

ஆனால் இப்படிச் சமத்காரமாகச் சொல்லி நழுவிவிடமுடியுமா? முடியாதபடியினுற்றான் இன்னுஞ்சற்றுப் பின்தள்ளி ‘ஏன் எழுதினேன்?’ என்று கேட்கிறேன். என்னைத்தான்.

ஆனால் வகுப்பிற் படித்துக் கொண்டிருக்கேன். வயது பதி னைஞ்று, எனது கிராமப் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியருக்கு ‘வீரகேசரி’ வந்துகொண்டிருந்தது. அப்போதுதான் வீரகேசரி யில் திரு. H. நெல்லையா அவர்கள் பிறக்கிறார்கள்.

கள் பத்மாவதி, சோமாவதி என்ற கதைகளைத் தொடர்பாக எழுதிக்கொண்டிருந்தார்.

பாடசாலை முடிந்தபின் பட்டினி யோடிருந்து அந்தக் கதைகளைப் படிப்பேன். படித்துவிட்டுக் கதை எழுதவேண்டும் என்று கனவு கண்டேன்! கதை எழுதிப் பதி ரிகைகட்டு அனுப்பி அவற்றைப் பிரசுரிக்கலாம் என்று ‘நானம்’ அப்போது எனக்குக் கிடையாது! அப்போது மட்டும் என்ன, அடுத்த ஐந்தாண்டுகட்டும் எனக்கு அந்த ‘நானம்’ கிட்டவில்லை. அதற்குக் காரணம் பத்திரிகைகட்டும் என் கிராமத்திற்கும் இருந்த பகை! எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்த யாற்பொன்றது வாத்தியாருக்கு ஈழகேசரி ஒன்றுவரும். யாரா வது ஒரு ஆசிரிய மாணவர் மட்டக்களப்பிலிருந்து என்றைக்கா வது ஒருநாள் முதாருக்கு ஒரு ‘கலைகள்’ கொண்டுவருவார்! இவையிரண்டில் எந்தப் பத்திரிகைக்கு நான் எழுதுவது?

பின்னர் மட்டக்களப்பு அரசி னர் ஆசிரிய கலாசாலைக்குப்போ னேன். அங்கேதான் நான் ‘புதிய உலகத்தைக்’ கண்டேன். மட்டக்களப்பிலே சீவி த்த சிவசுப்பிரமணியம் என்ற ஒர் ஆசிரியர், ஒரு புத்தகப் பிரியர். பண்டிதர் மகாலிங்க சிவத்தின் மருகர். என் நூடன் மாணவரான அவர்கள் தம பியார் மூலம், அவர் அ இ க் கிவைத்திருந்த புத்தகங்கள் எல்லா வற்றையுமே எடுத்துப் படித்துத் தீர்த்தேன். கையில் இருந்த பின்னர் திற்கும் புத்தகங்களாக

வாங்கி, அடங்கி, அடக்கப்பட்டுக் கிடந்த என் ஆசை தீரும் யரையில் இரவில் இரண்டு மனிலரை விழித்திருந்து படித்தேன்! நான் இலக்கியம் படித்த வேகத்தில் ஆசிரியகலாசாலைக் கடைசிப் பரீட்சையைக் கோட்டைவிடாதது என் அதிர்ஷ்டந்தான்!

அப்போதுதான் மறுபடியும் கதை எழுதக் கணவு கண்டேன்! ‘மங்கிய விளக்கு’ என்ற ஒரு கதையை எழுதவே எழுதினேன்.

அப்போது, தற்போதைய கதங்கிரண் ஆசிரியர் திரு. சிவகாசஸம் அவர்கள் மட்டக்களப்பிற்கு ‘தியாகி’ என்னெழுரு மாதப்பத்திரிகையை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். என் முதற் கதையைத் தியாகிக் குத்தான் தபாவில் அ ஒுப்பி னேன். திரு. சிவங்காயகம் தேவில் வந்து என் கதையைப் பாராட்டி னர். இன்னும் எழுதத்துண்டு அர். ஆனால் என் துரத்திர்ஷ்டமோ அல்லது திரு. சிவகாசஸத்தின் அதிர்ஷ்டமோ அடுத்த தியாகி வெளிவரவேயில்லை!

கதையைப் பிரசுரிக்கும் ஆசையும் அப்போதைக்குத் தோந்துவிட்டது. ஆனாலும் எழுதினேன். சில திறுக்கத்தகளும், கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதி ‘இலக்கியத் தற் பிரயோகம்’ என்ற தலைப்போடுகையெழுத்துப்புத்தகமாக்கி ஆசிரியகலாசாலைக் கடைசிப் பரீட்சைக்கு ‘ஆக்கவேலை’ மாக்கச் சமர்ப்பித்தேன்.

அதைப் படித்த கலாசஸ்கீதது மிழ்ப் பண்டிதர் என்ன சொன்

ஞர் தெரியுமா? “தமிழ், அருமையாக எழுதியிருக்கிறோம்! ஆனால் இத்தோடு இலக்கியத்தை மறக்குவிடு. உனக்கு ஸ்லூமின் இருக்கிறது. எங்காவது ஒரு ஆங்கிலப்பாட்சாலையில் ஆவிரியராகச் சேர்ந்து கொண்டு ஆங்கிலம்படியும், ஒரு பட்டதாரியாகு. ஆகக்குறைந்தது பயிற்றப்பட்ட ஒரு ஆங்கில ஆசிரியராகவாவது ஆகு.”

அவர் சொன்னபடியே செய்தேன். ஆங்கிலம் படித்தேன். ஆனால் இலக்கியத்தை மறக்கவில்லை. மறக்க முடியவில்லை.

ஆங்கிலம் படித்தத்தினால் உலக இலக்கியற்றை அறியக் கூடிய தாக இருந்தது. நல்ல கதாசிரியர்கள் என்று கேள்விப்பட்ட எல்லாரூபுமே ஆங்கிலம் மூலம் படித்தேன். தமிழும் படித்தேன். என் வருமானத்திற் பெரும்பாகத் தைப் புத்தகங்களாகவே மாற்றிப் பட்டதேன்! மேல்நாட்டு ஆசிரியர்களையிட மூல்க்காலை ஆனந்த A. K. அப்பால், கிருஷ்ணசங்கர் போன்ற இந்திய ஆசிரியர்கள் என்னிடைக் கவர்ந்தார்கள். தமிழ் எழுத்தாளரைப் பொறுத்தவரை புதுக்கைப்பித்தன், ரகுநாதன், கு. அழகிரிசாமி, சபபுரி போன்ற திருநெல்வேலிக் காரர்கள் என்னிடைக் கவர்ந்தார்கள்.

இந்த நிலையில் என் முதற்கதை பிரசரமாவதற்கு முன்பே நான் எனக்குள் இரண்டு கொள்கைகளை வரையறுத்துக் கொண்டேன். ஒன்று எழுதுவதற்கு ஏதாவது ஒரு அழுத்தமான மூலக்கருத்து இருக்கவேண்டும்.

இரண்டு என் கதைகள் என்கிராமத்துச் சூழ்நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

இந்த நிலையிற் தான் 1948-ல் திரு. அ. செ. முருகானந்தன் திருக்கோணமலையில் இருந்து வெளியிட்ட ‘எரிமலை’யில் என் முதற்களினை பிரசரமாகியது! அதைத் தொடர்ந்து வசந்தத்திலும் என் கவிதைகள் வெளியாயின. கதாசிரியர்கள் கனவு கண்டான் கவிஞர்களுக்குத்தான் இலக்கிய உலகில் அடியெடுத்து வைத்தேன்!

அதன்பிறகு நான் எவ்வளவோ எழுதிவிட்டேன்! ஆனால் என் அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்றைக்குமே மாறவில்லை. மாற்றுவதாக உத்தேசமுமில்லை! ‘எழுதே சரி’ என் கொள்கைகளை வராத்தது!

இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளில் நான் வெற்றியடைக்கேதேனே! தோற்றேனே! அதை நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் அந்த வெற்றியும் தோல்வியுங்கான “எழுத தலகில் நான்!”

இன்னும் ‘எழுத்துக்கை’ நான் புகுந்ததால், ஆரம்பகாலத்தில் மிகவுங் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். என் கதைகளைப் படித்துவிட்டுக் கிராமத்திற் பலர் என்மேற் சீரி வீழுந்திருக்கிறார்கள்! ஸ்லகால மாக ‘அடி திடி’ வாங்கவில்லை.

அதனாற்தாணே என் ன வே ரா எழுதுவதில் இன்னமும் அலுப்பு ஏற்படவில்லை. உண்மையைச் சொன்னால் எழுதாமல் இருக்க என்னால் முடியவில்லை. பணத்

தைப் பற்றிச் சிந்தி கவில்லை;
ஆனாற் புகழை விரும்புகிறேன்
என்று சொல்லக் கசந்தாலும்
புகழ் எனக்கு இனிக்கவே இனிக்
கிறது!

ஆனாலும் என் எழுத்துக்கட்டு
ஏதாவது பத்திரிகை பணம்
அனுப்பினாற் புத்தகங்களாவது
வாங்கலாமே என்ற ஏக்கம் இருக்க
கத்தான் இருக்கிறது! வீரகேசனி,
தினகரன், காவேரி போன்ற பத்திரிகைகள் என் சிறு கதைகள்
குப் பணங் தங்குதான் இருக்கின்றன. வானையில் நாடகங்களுக்கும்
பணம் பெற்றுத்தான் இருக்கிறேன். கொழு கொம்பு என்ற
என் நாவலுக்கும் ஜஞ்ஞாறு ரூபா
பணம் பெற்றே இருங்கேன்.

ஆனால் எழுத்துலகில் நான் புகுந்ததால் உண்டான் இலாபங்டதக்கணக்கைப் பார்த்தால்.....?

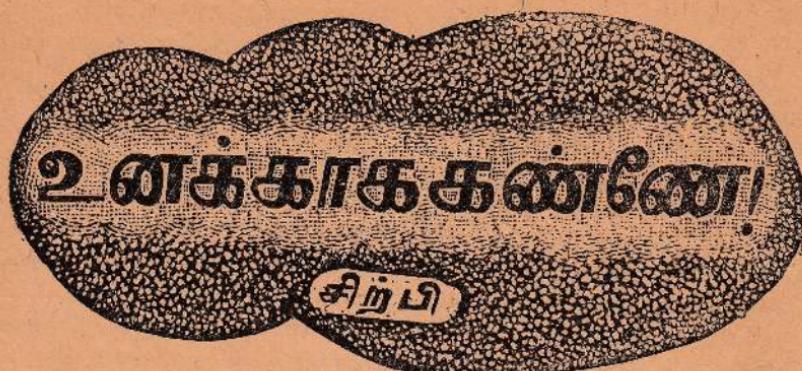
அதை ஏன் பார்க்கவேண்டும்? என் சொந்தக்கிராமமான மூதார், அயற்கிராமங்களான கிண்ணியா, தம்பலகாமம் முதலான கிராமத்துமக்களின் வாழ்க்கையைப் பல கோணங்களிலிருந்து கதையாக்கி ஒர் ஆத்ம திருப்தியை அடைந்திருக்கிறேன். அது ஒன்றே எனக்குப் போதும். அந்தக் கைங்கரைத்தைச் செய்தவர்கள் இப்பகுதி களில் அதிகமாக—ஏன் எவருமே இல்லாததினால் — ஆலையில்லா ஊருக்கு இனுப்பைப்பூச் சர்க்கரையாகவாவது எழுத்துலகில் நான் இடம்பெறலாம்.

அறிவித்தல்

அச்சகத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி காரணமாக மாசி இதழை வெளியிட முடியவில்லை. என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கின்றோம். பத்திரிகையைப் பற்றி மிகவும் அக்கறையுடன் விசாரித்தெழுதிய வீற்பணியாளர்க்கும், எழுத்தான் நண்பர்கட்டும், ஏராளமான வாசக நேயர்கட்டும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். ஒரு குறிப்பிட்ட திகதியில் ஒவ்வொருமாதமும் ‘கலீச் செல்வி’யை வெளியிடுவதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்துவருகின்றோம்.

நிர்வாகி : கலீச்செல்வி.

தொடர்க்கலை :

2. நினைவு அலீகள்

பேரிரச்சலூடன் கிலையத்திற் குள் நுழைந்த புகைவண்டி பெருமூச்ச விட்டபடி நின்றது. ‘உணர்ச்சியற்ற கரும்டுதம்’ என்று வர்ணிக்கப்படும் அந்த வண்டிக்கு, மட்டக்களப்புப் பட்டணத்தின்மீது எவ்வளவு பற்றுதல்! பாசம்! அந்த நகரத்திலி ருந்து விரைவாகச் சென்றுவிட வேண்டுமென்ற ஆசை எப்போதுமே உண்டாவதுதில்லை. காலையில் புறப்படும் வண்டி ஆடி அசைந்து ஆறுதலாகச் சென்று, ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் நின்று ‘பழஞ்சலிப்புக் கூறிப் பெருமூச்ச விட்டு கடையில் மாகோவை அடைவதற்குள் பொழுதுபட்டு விடும். அதனால் கிட்டிய இடங்களுக்குச் செல்பவர்களைத் தவிர, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் முதலை இடங்களுக்குச் செல்பவர்கள் அந்த வண்டியில் ஏறுவதில்லை. சண்முகத்திற்கு அது ஒரு வாய்ப்பாகப் போய்விட்டது.

அன்று கூட்டம் அவ்வளவாக இல்லை. சண்முகம் ஏறிய பெட்டியில் நான்கு, ஐந்து பேர்கள் தான் இருந்தார்கள். ஜன்னலுக்கருகில் சண்முகம் உட்கார்ந்தான். குடங்கிக் கொண்டு அவனுடைய உடம்புமட்டும் அங்கே கிடக்க, அவனுடைய எண்ணமெல்லாம் பாரதி கல்லூரியைச் சுற்றியே வட்டமிட்டது.

மாணவப் பருவத்தை கண்கு அனுபவித்தவன் அவன். படித்த கல்லூரியைவிட்டுப் பிரிந்தபோது தாயையிழந்த கன்றைப்போல் அவன் உள்ளம் கதறியிருக்கின்றது. மிக விரைவில் மீண்டும் கல்லூரி வாழ்வு கிடைத்ததில் அவனுக்குப் பரம திருப்தி. பாரதி கல்லூரியில் அவன் பெற்ற அனுபவங்கள் அவளை இன்பத்தின் உச்சியில் உல்லாச நடைபோடச் செய்தன.

மற்றவர்களைப் பார்த்துத் தாழும் அவர்களைப் போல வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை மாணவர்களிடம் நிறைய உண்டு, ஆசிரியர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை அவர்களுக்குக்கீழுள்ள மாணவர்களை நிச்சயம் பாதிக்கவே செய்யும். இதை நன்றுணர்ந்த சண்முகம் கவனமாகவும் பொறுப்பு ணரச்சியடினும் நடந்து கொண்டான். வகுப்பறையில் அநிலவச் சொலியும் ஆசிரியன்; விடுதிச் சாலையில் அன்பைச் சொரியும் அன்ஜை; விளையாட்டிடத்தில் வேடிக்கை புரியும் தோறான்; வெளியிடங்களில் எல்லோரும் விரும்பும் வழிகாட்டி; இப்படி மாணவர்கள் அவளை மதித்து நடந்துவந்தார்கள். சண்முகமும் எல்லா மாணவர்களிடமும் பராபட்சமின்றிப் பழகினன். என்றாலும் ஒரு சிலரின் உருவம் அவன் மனத்தில் நன்கு பதிந்துவிட்டது

எந்தேரமும் புத்தகமும் கையுமாகத் திரியும் பொன்மனி, கேளியும் கிண்டலும் நிறைக்க விருஷ்ண சாமி, காஸ்பக்குது வீரன் வீரபாகு, சங்கீதத்தில் சிறந்த சாக்தினி..... இப்படி ஒவ்வொருவராக அவன் மனக்கண் முன்தோன்றிப் புன்னகை புத்தனர். இந்த இனங்குஞ்சுகளை இனி எப்போதுதான் காண்பது .....? ஒரு வீவீரன் காணவே முடியாதோ .....?

ரயில் கூவியது. சிந்தஜையிலிருந்து விடுபட்ட சண்முகம் கண்களை அகலவிரித்து, சற்றுமுற்றும் எதையோ தேடினான்.

முதலாவது மனி அடித்தது. கடைசித் தடவையாக, கண்குளிர அந்தப் புகைவண்டி நிலையத்தைப் பார்ப்பதற்காக எழுந்து கதவுகுகே சென்றான்.

ஆ .....! அவன் கண்கள் இமைக்க மறந்தன. ‘பிளாப்பாரம்’ முடியுமிடத்தில் சின்று, வண்டிக்குள்ளிருக்கும் யாருட னேயோ பேசிக்கொண்டிருக்கும் பெண் .....? சாவித்திரியா .....? முழங்கால் வரைக்கும் சின்று தொங்கும் அதே பின்னல் கடை; முதனால் கல்லூரிக்கு அணிந்து வந்த அதே பர்சைச் சேலை; எத் தலையோ தடவை அவன் தன் கற்பணைக் கையினால் அன்னி அணித்து ஆனந்தமடைந்த அதே வண்ணப் பொற்கிலை .....!

‘சாவித்திரி .....!’

தன் விலை மறந்து, நிற்கும் இடம் மறந்து, சின்ற ரும்நிலையை மறந்து கூவ நினைத்தவன் தன் தொண்டைக்குள்ளேயே அந்தப் பெயரை அழுக்கிக்கொண்டான்.

சொல்லி வைத்தாற்போல் அந்தப் பெண்ணும் திரும்பிப் பார்த்தான். அப்பாடா .....! அது சாவித்திரியேயல்ல! முகத்தைத் திருப்பாமலிருக்கும் வரைக்கும் சற்றுத் தொலைவில் நின்ற ரசிக்கங்கூடிய ஓர் அவலட்சனம் அது! சண்முகத்திற்குத் தன் மீதே அருவருப்புத் தோன்றியது. கருத்துக் கினியவளின் நினைவு கண்களைக் குருடாக்கிக் கண்ணியத்தையும் இழுக்கச் செய்ய வேண்டுமா? சே! என்ன மடைத்தனம்.

‘சடா’ ரென்று தலையை உள்ளே இழுத்தான். திரும்பிய வேகத் தில் மேலேயிருந்த ஒரு விட்டத் துடன் தலை மோதியது. கைகளால் நெற்றியை அழுத்தியபடி ஆசனத்தில் அமர்ந்தான்.

“ஏன் தம்பி, நெற்றியில் அஷ்ட துக்கொண்டுவிட்டாயா?” அருகே யிருந்த கிழவரின் கேள்வி அவனுக்கு எரிச்சலீஸ்யூட்டியது.

“இல்லை, தாத்தா, அந்த மரத் துக்கு நான் முத்தம் கொடுத்தேன், முத்தம்! பார்த்தால் தெரியவில்லை!”

எல்லோரும் அவனை முறைத் துப் பார்த்தார்கள். அனுதாபம் தெரிவிப்பதைக்கூட அந்த ஆண் பின்னொ விரும்பவில்லையே!

கெற்றி வவி அதிகமாகியது. ஜன்னல் விளிம்பில் முகத்தைச் சரித்துப்படுத்தான்.

புகைவண்டி மெல்ல நகர்ந்தது. நகரத்தின் இரைச்சல் குறையத் தொடங்கியது. கட்டடங்கள் பல வற்றைத் தாண்டி, பச்சைப் பசே வென்ற வயல்களுக்கூடாக வண்டி சென்றது. வயலிலிருந்து விசிய ‘ஜில்’ லென்ற காற்று வளியை ஓரளவு குறைத் துவிட்டது. தலையை நிமித்திப் பார்த்தான்.

அழகான காலை வேளை, காலைக் கதிரவனின் ஒளிபில் பனிப்புற்கள் ‘பனிக்’ சிட்டன. பலவித மான பறவைகள் கூச்சனிட்டுக் கொண்டே அங்குமின்கும் பறந்து திரிந்தது கண்கொள்ளாக காட்சியாக இருந்தது. ஏழைக்குடியானவர்கள் வயலில் உழுது

கொண்டிருந்தார்கள். காலை உணவை ஒலைப் பெட்டிகளி ல் போட்டுக் கையில் ஏந்தியபடி வந்த பெண்கள், தங்கள் கணவன்மார்களுக்காக வரம்புகளில் காத்திருந்தார்கள். உழுது களைத் துப்போனவர்கள் தம் மனைவிமாரைக் கண்டதும் ஒடிவருவார்கள். இன்னும் சிறிது கேரத்தில் அந்த வரம்புகள் உழைப்பாளிக் குடும்பங்களின் உல்லாச மானிகை எாகிவிடும். மதீனி கொடுக்கும் உணவைச் கவைத்துச் சுவைந்து உண்பான் அந்த உழைப்பாளிக் கணவன். இயற்கையோடினைந்த இந்த வாழ்வில்தான் எத்தனை இன்பம்!

சன்முகத்தின் கவனம் இப்போது வேறு பக்கம் திரும்பியது. தன் சக பிரயாணிகளைக் கவனித்தான். அருகிலிருந்த கிழம் ஏதோ தேவாரமொன்றை முனு முனுத்தது. ‘கோட்’, ‘டை’ அணிந்து, அசல் வெள்ளையனிப் போன்றிருந்த ஒர் ஆசாமி எந்கேரமும் மேலே எதையோ உற்று கோக்கியபடி இருந்தார். அங்கின்கு திரும்பினால் அலங்காரம் கெட்டுப்போய்விடும் போலும்! இயற்கை தந்த எழிலை ரசிக்காது எதைத்தான் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்களோ எல்லோரும்!

சன்முகத்திற்கு அங்கிருக்கப் பிடிக்கவில்லை. அவன் உள்ளம் தனிமையை நாடியது. மெல்ல எழுந்தான். ஏதோ கேட்பதற்கு வாயைத் திறந்த கிழம், சற்று முன் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை நினைத்துக்கொண்டு வாயை மூடியது.

வயல்கள் மறைந்துவிட்டன. தனியாக இருந்த சண்முகம் தன் வாழ்வைப் பற்றிச் சிறிது ஆராயத் தொடர்புகினான். முன்பும் ஒருங்கள் இப்படித் தனியாகப் பிரயாணான்று செய்தபோதுதான் அவன் சாவித் திரியைச் சந்தித்தான் .....

அப்போது யாழ்ப்பாணத்திலி ருந்து மட்டக்களப்பிற்கு முதன் முதலாகச் சென்றுகொண்டிருந்தான். வண்டி கல்லோயா நிலையத்தை அடைந்தபோது அவனிருந்த பெட்டி டுள் ஒரு சிறு குழந்தையுடன் ஏறினால் ஒரு பெண். சண்முகத்திற்கு ஒரே கூச்சமாக இருந்தது. கையிலி ருந்த பத்திரிகையை முகத்திற்கு கேரே பிடித்தபடி அதை வாகித் துக்கொண்டிருந்தான். அழுது பிடிவாதம் பிடித்த குழந்தைக்குச் சிரிப்பு மூட்ட முயன்றுள் பெரிய வன். பத்திரிகையையும் ஊட்டு விக்கொண்டு அவன் பார்வை அந்த இரு உருவங்களின்மேலும் விழுந்தது.

அவளிடம் காந்தசக்தி இருந்ததோ என்னவோ! அவளிட மிருந்து தன் கண்களை அகற்ற முடியவில்லை அவனுல். வாளிப் பான உடலைமீட்டு; அழகான உருண்டை மூகம். ‘இம்’ மென்னு முன்னே ஈரேழு உலகங்களையும் சுற்றிவருக்கூடிய அவள் மீன் விழிகள் கொடிக்கு நூறு கதைகள் பேசின! கட்டியிருந்த பட்டுச் சேலை தோளிலிருந்து நழுவு, ஒரு கையால்குழந்தையைப்பிடித்தபடி, அதைச் சிரிசெய்ய அவன் பட்ட அவஸ்தை! சுறும் புக்காரக் குழந்தை வேறு அவளுக்குத்

தொந்தரவு கொடுக்க ஆரம்பித்தது. சண்முகத்தின் கை துடித் தது. குழந்தையீன் கன்னத்தில் இரண்டு அறை வைத்தால்.....? எரிக்கும் கண்களுடன் குழந்தையைப் பார்த்த சண்முகம், களிந்த பார்வையால் ‘அவளோ’ நோக்கி னன். அவள் அதைக் கவனித்ததாகவே தெரியவில்லை.

“விளக் ... கோத ... தாங்க,” குழந்தை அழுதது.

“இந்தா கொஞ்ச நேரத்தில் வீடு வங்குவிடும். அங்கேயெல் வாம் சிறையத்தாறன். அதுவரைக்கும் அழாமலிரு கண்ணுயோ!” குழந்தையீன் கண்களைத் துடைத்தான் அவள்.

“ஊம்... இப்ப தாங்க... பசிக் குது...” குழந்தையீன் சிறுங்கல் குறையவில்லை. தூக்கி மட்டும் கிடத்தினால் அவள்.

“நான் பாடுகின்றேன், தூங்கு வாயா .....?”

அழுகை ஓயவில்லை. அதைக் கவனியாததுபோல் அவள் மெதுவான குரலில் பாடினாள்.

கட்டும் விழிச் சுடர்தான்—

கண்ணம்மா

குரிய சந்திரரோ?

வட்டக் கரிய விழி—கண்ணம்மா வானக் கருமை சிகால்லோ

சண்முகம் அசந்துவிட்டான். அந்தப்பாடலை அவ்வளவு உயிர்த் துடிப்புடன் இதுவரை எவருமே பாடியதில்லை. அவள் குரலில்தான் எத்தனை களிவு! ‘கண்ணம்மா’ என்ற சொல் எவ்வளவு ‘செல்ல’ மாக வந்தது! இதய நரம்பில்

தேண்ட தட்சி இன்னிசை மீட்டிக் கொண்டிருந்தாள் அவள். புகை வண்டியின் இரைச்சிலே அழக்கிக் கொண்டு, அவன் கரதுகவில் அமிர்த தாரையாகப் பாய்க்கு கொண்டிருந்தது அது.

குழந்தை தூங்கி விட்டது. வைத்த கண் வாங்காது தன் கீஞ்யே பார்த்தபடி இருந்த சண்முகத்தை அப்போதுதான் கவனித்தான் அவள்.

அவமானத்தால் கூவிக் குறுகிப் போனுண் சண்முகம். அழகான பெண்களென்றாலே கழுகுக் கண்களுடன் அவர்களை அங்கம் அடிக்காக எடைபோடும் போக்கிரிக் கீஞப் போலல்லவா நடந்துவிட்டான்? அழகிய இளம் பெண் என்றாலும் ‘தாய்’ என்ற புனித தத்துவத்திற்கு மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டாமா? மறுபடியும் பத்திரிகையால் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டான்.

அவள்தான் முதலில் பேசினால், “ஜூயங்கி உங்கள் மட்ப்பையே கெடுத்துவிட்டான்.”

“இல்லை... இல்லை... என்றாலும் உங்கள் குழந்தை ஒரு யொஞ்சு நேரத்திற்குள் எத்தனை பாடுபடுத்திவிட்டான்.....” சண்முகத்தின் குரல் தடுமாறியது.

அவள் ‘கணக்’ கென்று சிரித் தான். மிரண்டுபோய் விழி ததான் சண்முகம்.

“இவள் என் அண் ணு வி ன் குழந்தை. அண்ணு கல்லோயா வில் வேலை பார்க்கின்றார்.

இரண்டு நாட்களுக்கு என்னுடன் வைத்திருப்பதற்காக அழைத்துச் செல்கின்றேன்.”

கள்ளத்தனமாக, அவனுடைய கழுத்தைச் சுற்றி வட்டமிட்டன சண்முகத்தின் கண்கள். அங்கே ஒரு தங்கச் சங்கிலி மட்டும் ஜோவித்துக் கொண்டிருந்தது! அவன் இதயத்தில் இன்ப ஊற்று எடுத்தது.

ஒவ்வொன்றுக் கொள்ளப் பற்றி விசாரித்தான் அவன். அவனும் அவனைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டான். இவன் வேலை ஏற்கவிருந்த பாரதி கல்லூரி யிலேயே அவனும் ஆசிரியையாக இருக்கின்றான் என்ற செய்தி அவனுக்கு எத்தனையோ இன்ப உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியது.

இப்படித்தான் அவர்களுடைய முதல் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. முன் பின் மட்டக்களப்படுக்குச் சென்றி ராத சண்முகத்திற்கு அங்கே அறி முகமான முதல் பெண் சாவித்திரி!

* * *

வண்டி சின்றது. சண்முகத் தின் சிந்தனைச் சங்கிலி அறுந்தது. வெளியே எட்டிப் பார்த்தான். மாகோ! வண்டியிலிருந்து இறங்கி, ஒரு புறமாக நின்றான். உரிமை யுடன் யாரோ அவன் தோள்களில் கையை வைத்தார்கள். திகைப்புடன் திரும்பிப் பார்த்த சண்முகத்தின் உள்ள த்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கியது!

— தொடரும்.

அறிவரங்கம்

மாணவர் ஆற்றல் போட்டி எண் 7.

கேள்வி ஆசிரியர் : திரு. ந. நவாத்தினராசா
சகிராக் கல்லூரி, கம்பனியா.

1. திருக்குறளிற்கு உரையெழுதியவர்கள் யாவர் ?
2. 'ஒழுநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சுரித்திரம்' என்ற நூலில் எழுதியவரின் பெயரென்ன ?
3. 'லய ஞான குபேர பூபதி' என்ற பட்டம் எந்தக் கலைஞருக்குச் சமீபத்தில் வழங்கப்பட்டது ?
4. நாவல் போட்டியில் 5000 ரூபா பரிசுபெற்ற தமிழ்நாவலாகிரியர்கள் யார் ?
5. இலங்கையில் மிகவும் அழகான பள்ளிவாசல் எங்குள்ளது ?
6. ரண்டு ஸ்பூட்டிக்கில் முதன்முதலாக வைத்து அனுப்பப்பட்ட நாயின் பெயரென்ன ?
7. திகதி மாறும் ரேகை எது ?
8. இந்திரா காந்திக்குமுன், அகில இந்திய தேசியக் காங்கிரஸின் தலைவர்களாக இருந்த பெண்மனிகள் யார் ?
9. முதலாந்தர கிரிக்கட் ஆட்டத்தில் (First Class Match) அதிகப் படியான ஓட்டங்கள் எடுத்த பாகிஸ்தானிய வீரன் யார் ?
10. 'வெண்ணிலாவும் வானும் போலே' என்ற பாடலை இயற்றிய கணிஞரின் பெயரென்ன ?

மாணவ, மாணவிகள் அனைவரும் இப் போட்டியில் பங்குபற்ற வாம். கீழேயுள்ள முகவரியை வெட்டி ஒட்டி, 10-4-59 க்கு முன் அனுப்பவேண்டும். வழக்கம்போல் மூன்று பரிசுகள் உண்டு.

இங்கே வொட்டுக

ஜோதி வாத்தியார்,
மேபா, கலைச்செஸ்வி,
கந்தரோடை,
சன்னகம்.

அணுவுள் ஓர் அதிசயம். 2

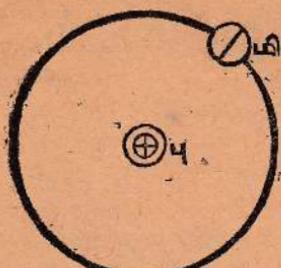
அ. க. சர்மா B. Sc. (Lond).

(முன் தொடர்)

டால்டனின் அணுக் கொள்கையிற் பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கிய மின்னணுக் கொள்கையை இப்பொழுதுபார்ப்போம்.

அணுவின் அமைப்பைப் பற்றி அறிவதற்கு, அணுவின் பகுதித் துகள் களின் மின்னேற்றத்தின் தன்மைகளையறிய வேண்டும். நிரக அணுவை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்வோம். இதன் உட்கருவின் ஏற்றம் (+1) என்றும், நிறை 1 என்றும் குறிக்கப்படுகின்றது. இந்த உட்கரு “புரோட்டான்” (Proton) என அழைக்கப்படுகின்றது. இது (-1) ஏற்றமுள்ள, ஒரு மின்னணுவாற் சூழப்பட்டிருக்கின்றது. ஹீலியம் எனப்படும் பரித்திய அனுவின் நிறை (அதாவது அதன் உட்கருவின் நிறை) தீரக உட்கருவின் நிறையைப் போல், 4 மடங்குள்ளது. மென்டலீப் (Mendeleeff) என னும் பேரறிஞர், கண்டது போன்ற தனிமங்களின் ஆவர்த்த அமைப்பில், நிரகத்தின்பின் (ஹீலியம்) பரித்தியம் இருக்கிறது. தனிமங்களின் ஆவர்த்த அமைப்பின்படி, உட்கருவின் நேர் மின்னேற்றம்,

அதன் வரிசை எண்ணிற்குச் சமம். ஆகவே, ஆவர்த்த அமைப்பில் இரண்டாவதான் பரித்தியத்தின், கருவேற்றம் (+2) இதைச்சுற்றி, இரண்டு மின்னணுக்கள் இருக்க வேண்டும். பரித்தியத்தின் அனுநிறை (அதன் உட்கருவின் நிறை) நிரகத்தைவிட நான்கு மடங்கென அறியப்பட்டது. புரோட்டான்கள். 2. உட்கருவில் இதன் நிறை 2 அலகுகளேயிருக்க வேண்டும். மிகுதியாகவுள்ள 2 அலகுகள் நிறைக்கு, என்ன விளக்கங்களும், எனச் சிந்திக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக, “நியூட்ரான்கள்” (Neutrons) என்ற வெளிருவகைத் துகள்களும் இருக்க வேண்டும், என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நியூட்ரான் மின்னேற்றமற்ற ஒரு துகள் நியூட்ரான் நிறையில் ஒரு புரோட்டானுக்குச் சமமாகிறது. பரித்தியக் கருவில், இரண்டு புரோட்டான்களுடன் இரண்டு நியூட்ரான்கள் இருந்தால் தான் அதன் நிறையையும், மின்னேற்றத்தையும் குறிக்கலாம். கீழே நிரகம், பரித்தியம், ஆகிய வற்றின் அனு அமைப்புக்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

1. நிக அணு

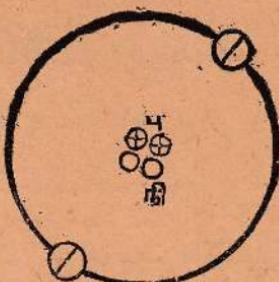
புரோட்டான் — 1

மின்னணு — 1

நியூட்ரான் — 0

அணுவிறை புரோட்டான் + நியூட்ரான் = 1 + 0

அணுவிறை - புரோட்டான் + நியூட்ரான் = 2 + 2

2. பரிதிய அணு

புரோட்டான் — 2

மின்னணு — 2

நியூட்ரான் — 2

மேலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு:-
புரேஸியம் 92-வது தனிமம். அத் தூடைய கரு 92 அலகுகள் மின் சேந்றந் கொண்டது. எனவே, கருவில் 92 புரோட்டான்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதன் அணு விறை 238. ஆகவே, அதில் 92 புரோட்டான்களைத் தவிர (238 - 92) நியூட்ரான்கள் அதாவது 146 நியூட்ரான்கள் இருக்க வேண்டும். ஆக்கருவைச் சுற்றி 92 மின்னணுக்க கரும் சுழன்று கொண்டிருக்க வேண்டும். இதை நாம், ஒரு பொது விதியாகக் குறிக்கலாம். ஒரு தனிமத்தின் அணு விறையை A என்றும் அணு எண்ணை (இது மின்னணுக்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமம்) Z என்றும் கொண்டால், உட்கருவில் Z புரோட்டான்களும் (A-Z) நியூட்ரான்களும் மிருக்க வேண்டும்.

ஐச்டோப்புகள்: ISOTOPES :- மேற்கூறிய அணுக்கொள்கை வேறொரு கருத்திற்கும் இடங் தருகின்றது.

கனமான தனிமமான புரேஸியத் தைக் கவனிக்கும்பொழுது, அதன் அணு, 92 புரோட்டான்களையும், 148 நியூட்ரான்களையும் தனது உட்கருவில் அடக்கி யிருக்கின்ற தெனத் தெரிவின்றது. ஆனால், பிற்போர் அணு 92 புரோட்டான் மளையும், 143 நியூட்ரான்களையும் உடையது எனக் கொண்டால், அதன் உட்கருவின் ஏற்றம், 92. எனவே, இதுவும் புரேஸிய அணு வே எனக் கருத இடமிருக்கிறதல்லவா? இத்தகைய அணுவில் 92 மின்னணுக்கள் உள்ளன. ஆனால் அணு விறை (92+143) = 235 ஆக இருக்கின்றது. இத்தகைய அணுக்கள் ஐச்டோப்புகள் எனப்படும்.

ஒரு தனிமத்தின் இச்சாயன வியல்புகள், அதன் அணுவில், சுழன்று கொண்டிருக்கும் மின்னணுக்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. எனவே, இரு தனிமங்களின் அணுக்களில், ஒரேயளவு மின்ன

ஊக்கள் இருங்கு அவை நிறை கவில் மாறுபட்டால், அவை ஜஸ் டோப்புகள் ஆகின்றன. ஒரு தனி மத்தில் ஜஸ்டோப்புக்கள் ஒரே இரசாயனவியல்புகளை யுடையன். ஆகவே, இரசாயன முறையால் இவற்றைப் பிரிக்க முடியாது.

அனுவைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி கள் மிகமிக முன்னேறியுள்ளன. ரூதர்போர்ட் பிரபு (Lord Rutherford) கண்ட அனு அமைப்பிற்கும், பென்மார்க் தேசந்தந்த ஒப்பில் அறிஞர் நிலபோர் (Niels Bohr) மேற்கூறிய அனுவமைப்பின் அடிப்படையிலே, சீர்திருத்தங்கு செய்த அனு அமைப்பிற்கும் முன் னர், பெக்கரல் (Becquerel), கியுரி (Curie) தம்பதிகள் ஆகிய அறிஞர்கள், ரெடியம் (Radium) என்ற உலோகத்தின் அனுக்கள், இடைவீடாது ஒளி, வெப்பம், மின்சாரம் ஆகிய சக்தியின் வடிவங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டு சிதைவுறுகின்றன எனக் கண்ட நிக்தனர். இந்கிகழ்ச்சி, கதிரியக்கம் (Radio activity) எனப்படும்.

கதிரியக்கம்: அனுவின் நிறை அறிகமாக அதிகமாக அதிலுள்ள புரோட்டான்கள், நியூட்ரான்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, அதன் அமைப்புச் சிக்கலானதாகும். புரோட்டான்கள் நேரமின்னேற்றமுடையவை. எனவே இயல்பாகவே அவை ஒன்றை யொன்று விலக்க முயனும். இத்தகைய புரோட்டான்கள் ஒர் உட்கருவில் அதிகமிருந்தால், விலக்கம் அதிகமாகி, உட்கரு நிலையற்றதாகும். இது ஆவர்த்த அமைப-

பில், 84 வது தனிமான போலோ னியத்தின்பின் காணப்படும். தனி மங்கவில், சாதாரணமாயிருக்கின்றது. அத்தகைய தனிமங்களின் உட்கருக்கவில், புரோட்டான்கள் அதிகமாதலால், அவை தாமாகவே சிதையத் தொடங்குகின்றன. அது போது, உட்கருவில் ஒருபகுதி பிரிந்து வெளியேறும். இவ்வாறு வெளிவரும் பகுதி, புரோட்டானே, நியூட்ரானே அல்லாமல், இரு புரோட்டான்களையும், இரு நியூட்ரான்களையும் கொண்ட பந்திய உட்கருவரக இருக்கின்றது. இதை ஆல்பாத்துகள் (Alphaparticle) என்றழைப்பார். இச்சேர்க்கை, தனிப் புரோட்டான்களையும், நியூட்ரான்களையும் விட நிலையானதால், கருவின் ஒரு பகுதி இப்படிப் பிரிகிறது. சில சமயங்களில் பிறிதொரு விளைவும் நடப்பதுண்டு. ஒரு நியூட்ரான் புரோட்டானுக்கும், மின் ன னுவாகவும் மாறுகின்றது. புரோட்டான் உள்ளிருக்க, மின்னானுமாத்திரம் வெளிவருகின்றது. இதை பீற்றுத்துகள் (Beta particle) எனப்பார். சிலசமயங்களில் இவற்றுடன் ஊடுருவிச்செல்லும் இயல்புள்ள காமாக்க தீர்கள் (Gamma rays) எனப்படும் கதிர்களும் வெளிவருவதுண்டு. ஒர் ஆல்பாத்துகள் வெளியேறினால் அனு 4 அல்குகள் நிறையையும், 2 அல்குகள் கேர் மின்னேற்றத்தையும் இழக்கின்றது என்பது புலனுகின்றது. கேர்மின்னேற்றத்தில், 2 சூறைவதால், எஞ்சியுள்ள அனு தனது தன்மையில் மாறி, ஆவர்த்த அமைப்பில் 2 படிகள்

பின்னேயுள்ள வெளூரு தனிமத் தின் அனுவாக மாறுகின்றது. பீற்றுக்கூகளின் வெளியேற்றத் தால் நிறையில் மாறுபாடு உண்டா வதில்லை. ஆனால் புதிதாக உண்டான் 1 புரோட்டான் உட்கரு விந்தங்கின்றுவதால், அங்கருவின் கேர் மின்னேற்றத்தில் ஒன்று கூடு கின்றது. இதனால் அனு ஒரு படிமுன்னுள்ள தனிமத்தில் அனுவாக மாறுகின்றது. இவ்விதமாகச் சுனமூள்ள கரு சிதைவுற்று வெளூரு கருவாக மாறுவதே கதிரியக்கம் எனப்படும்.

இதை பெக்கரல், கிழு தம்பதி கன் கண்டிருக்தார்களோயாயினும்

இதை விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்கிய பெருமை ருதர்போர்ட் பிரபுவையே சாரும். இத்தகைய கதிரியக்கத்தில், சிதையும் கருவின் நிறை, சிறிதனவு மறைந்து, சக்தியாகமாறி, ஒரு பகுதி, வெளி யேறும் துகள்களுக்கு வேகத்தையளிக்கின்றது. மறுபகுதிX-கதிர்களைப்போன்ற கதிர்களாக மாறி வெளி வருகின்றது. கணமான நிலையற்றுச் சிதைவதாலேயே, இயற்கையில் 92 தனிமங்களுக்கு மேல் இல்லை என்பது இப்பொழுது புலனுகின்றது.

(தொடரும்)

சந்தாதாரர்களுக்கு

இவ்வொரு மாதமும் நமது “கலைச்செல்லி” சந்தாதாரருக்கு ஒழுங்காக அனுப்பப்பட்டு வந்தும் சிலர் தமக்குப் பத்திரிகைக்கிடைக்கவில்லையெனத் தெரிவிக்கின்றனர். இவர்கள் நமக்கு எழுதுவதுடன் மட்டும் நில்லாமல் தங்கள் ஊரிலுள்ள தபால் நிலைய அதிபர்களுக்கும் அறிவித்தால் அவர்கள் இடையிலுள்ள ‘பெருச்சாளி’ களைக் கண்டு பிடித்து, பத்திரிகையை ஒழுங்காக அனுப்பி வைக்கக்கூடும்.

— நிர்வாகி.

இலங்கையிலுள்ள தலைசிறந்த கலைஞர்கட்கும் நாது வாசக ஜேயர் களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பை உண்டாக்குவதற்காக நாம் தொடங்கிய இப்பகுதியில் இசைப்புலவர் அவர்களின் பதில்களை வெளியிடுகின்றோம். பல்வேறு துறைகளில் பிரபலமடைந்துள்ள மற்றைய கலைஞர்கள் அவ்வப்போது இதில் இடம்பெறுவார்கள்.

இவரைக் கேள்வங்கள்

பதில் : இசைப்புலவர் ந. சண்முகரத்னம்

குதாசன்—கொழுப்பு.

கேள்வி : ‘சுங்கதீ மும்மூர்த்தி கள்’ எனப் பாராட்டப்படும் ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வரமிகள், ஸ்ரீ முத்துலவாமி தீக்கிருதர், ஸ்ரீ தியாமா சாஸ்திரிகள் ஆகியோர் தலையிலிரும் வடமொழியிலும் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். இதே போன்று தமிழ் சாஹித்ய கர்த்தாக்களுள் ‘மூர்த்தி’ எனப் பாராட்டுதற்குத் தகுதியடையோர் யார் யார்? அதற்குரிய காரணங்களையும் குறிப்பிடவும்.

பதில் : அருண கிரி நாதர், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், இராமலிங்கசாமிகள் ஆகியோரை ‘மும்மூர்த்திகள்’ எனக் கொள்ளலாம். காரணத்தை அவர்கள் செயலால் அறியலாம்:

அ. இராமச்சந்திரன்—மட்டக் கலைப்பு.

கே : பண், இராகம்—இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசங்களை விளக்குக.

ப : வெண்ணெக்கும் கெப்க்கும் உள்ள வித்தியாசம் எதுவோ அதுபோலவே.

S. விவசப்பிரமணியம்—குதாசன்—போட்டை.

கே : கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கேட்கும்போது ஏற்படும் சகானுபவம் இந்தி சங்கீதத்தையோ மேனுட்டுச் சங்கீதத்தையோ கேட்கும்போது ஏற்படுவதில்லையோ ஏன்?

ப : கர்நாடக சங்கீதத்தின் எங்கப் பகுதியிலும் கற்பணை சிறைக்குள்ளது. கமகங்களும் மிக துட்பமானவை.

அ. ஈந்தரவிங்கம்—குதாசன்.

கே : இலங்கையில் கர்நாடக சங்கீதத்தின் தரம் உயர் என்ன செய்யலாம்?

ப : பயன்தரும் எதையும் செய்யலாம்.

ரமணி—பருத்தித்துறை.

கே : ‘மேனகர்த்தா’ என்பது என்ன?

ப : 72 இராகத் தொகுப்பில் அமைந்த ஒன்றொரு இராகமும் மேனகர்த்தாவேதான்.

கா. கடனசபாபதி—அக்கரைப்

பற்று.

கே: இசைத்துறையில் தாங்கள் எத்தனைவருட்காலம் பணிபுரிந்து வருகிறீர்கள்?

ப: 20 வருட்காலம்.

கே: இசைத்துறையைப்பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கூற முடியுமா?

சி. கெளரிசிவம்—மாணிப்பாய்.

கே: கல்யாணி, சங்கராபரணம்—இரண்டிற்கும் ஆயோகண, அவரோகண ஸ்வரங்கள் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. வித்தியாசம் காண்பது எப்படி?

ப: மத்திமத்தில்.

ந. நவரத்தினராசா—கம்பளை.

கே: கீர்த்தனைகளின் முடிவில் பாடப்படும் ஸ்வரங்கள் ஏற்கெனவே எழுதிப் பாடமாக்கப்படு பவையா, அல்லது உடனுக்குடன் உருவாக்கப்படுபவையா?

ப: பாடுபவர்களைப் பொறுத்தது.

ம. சண்முகவிங்கம்—திருக்கெங் வேவி.

கே: சிறந்த சங்கீத வித்துவான் ஆவதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் பயிற்சிபெறவேண்டும்?

ப: இயற்கை நூனத்தையும், சிகை, சாதனை—இவைகளையும் பொறுத்தது.

ரவிச்சந்திரிகா—திருக்கோணமலை.

கே: தங்களுக்குப் பிடித்த கர்நாடக சங்கீத வித்துவான் யார்?

ப: மகாராஜபுரம் ஸில்வாகாத் ஜயர், அரியக்குடி ராமானுஜ ஜயங்கார் போன்றவர்கள்.

ஸ்ரீதாஸ்—கொழும்பு.

கே: நல்ல சாரீர வசதியுடைய வித்துவான்களின் கமகங்கள், அபூர்வ அசைவுகள் ஆகியவற்றை வயவினிலோ, நாதஸ்வரத்திலோ ஏற்படுத்த முடியாது. எந்த வாதத்தியத்தில் இவற்றைப் பூரணமாக ஏற்படுத்தலாம்?

ப: எந்த வாதத்தியத்தில் செய்தாலும், குரல் குரல்தான்!

எழுத்தாள் பாட்டியால்

இலக்கையிலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அனைவரினதும் பெயர், முகவரி, ஆக்கிய நூல்கள். முதலிய வீபரங்களைத் தொடர்ந்து ‘கலீச்செல்லி’யில் வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். ஷி வீபரங்களை கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதியனுப்பும்படி ஒன்னொரு எழுத்தாளரையும் வேண்டுகின்றோம். தேவன்—யாழ்ப் பாணம், மேபா, கலீச்செல்லி, சுங்காகம்,

வளுந் தமிழ்

தனியரசா? தமிழர்கா?: ஆசிரியர் ப. ஞானசேகரன், தெய்வா
னைப் பதிப்பகம், 109, திரு. வி. க. பாதை, சேலம் - 5. விலை காச 25.

தமிழகம் பொருளாதாரத் துறையில் வளமிக்கது, தனியரசு
அமைந்தால் சுட்பீசமாக வாழ்முடியும் என்பதைப் புள்ளி வீபரங்க
ஞடன் விளக்குகின்றார் ஆசிரியர். உணர்ச்சியுட்டும் நடையில் நூல்
எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைய சூழ்நிலையில் தனியரசு அமைப்
பது சாந்தியமா? என்ற வினாவுக்கு விடையளிக்கப்படவில்லை.

— சத்தியமூர்த்தி.

டால்ஸ்டாய் சிறுகதைகள்: ஆசிரியர்: எம். எஸ். சுப்பிரமணியம்,
கல்விடைக்குறிச்சி, திருநெல்வேலி ஜில்லா; தெ. இந்தியா. விலை
ஒரு ரூபாய்.

உயர்ந்த நோக்கங்களைச் சுலபமான கதைகள் மூலம் மக்கள்
மனதில் நன்கு பதிய வைத்தவர் ரஷ்ய தத்துவஞானி டால்ஸ்டாய்.
அக் கதை மன்னனின் ஒன்பது அரிய கதைகளைத் தமிழ் நாட்டுச்
குழ்நிலைக் கேற்பத் தமிழாக்கம் செய்திருக்கின்றார் ஆசிரியர். வள்ளு
வர், பாரதி, தாயுமானவர், ஏசாநாதர் போன்றேரின் பொன்மொழி
கள் தக்க முறையில் பல இடங்களில் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன.
பாடசாலைகளில் துணைப் பாடப் புத்தகமாக இந்நாலை உபயோகிக்
கலாம்.

— சுரா.

கம்பனது கதாபாத்திரங்கள்: ஆசிரியர்: கி. வக்கமணன் எம். ஏ.,
பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை - 5. விலை ரூபா 1.

இந்நாலை தசரதன், கோசலை, கைகேயி, இராமன், இலக்கு
மணன், பரதன், குகன், சீதை ஆகிய கம்பனது கதாபாத்திரங்களின்
இயல்புகள் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. தசரதனை மூன்று
கோணங்களில் நின்று கணவனுகவும், தங்கையாகவும், மன்னனுகவும்
ஆராய்ந்து அவற்றில் மஹ்னனுகிய நிலையே மிக முக்கியமானது
எனப் பல காரணங்கள் காட்டுகிறார். அரசனுகிய அங்கிலையிலும்
பார்க்கத் தங்கையாகிய அங்கிலையாற்றுன் அவன் ஆசாபாசங்களும்
உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளும் வெளிப்படுகின்றன. அங்கே தான்
அவன் குணாகுணங்களைக் காண முடிகிறது. அதனால் தங்கையென்ற
நிலையும் மிகச் சிறந்தே காணப்படுகிறது. பரதன் தாயை ஏசிய
கடுஞ் சொற்கள் அநாகீர்மானவை எனக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர்,
தசரதன் கைகேயைப் பார்த்து “இவளென்றாரமல்லன் துறந்தேன்
..... பரதன் நினையும் மகளென்றுன்னேல்” என்று கூறும்
வார்த்தைகளைப் பற்றி யாதொன்றும் கூறவில்லை.

ஒவ்வொருவர் குணவியல்பும் மிகத் தெளிவாக, எவரும் விளக்கிக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பது இந்நாலின் தனிச்சிறப்பு. ஒவ்வொருவரின் ஒவ்வொரு குணங்களையும் கலங்கு குழப்பாது தனித்தனியாகப் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டிருப்பது பாராட்டத் தக்கது. வானெனிக் கல்வி ஒவிபரப்புக்காகத் தயார் செய்யப்பட்ட இச் சொற்பொழிவுகள் நேரவரையறையாலும், மாணுக்கள் உணங்கிகாலால் வேண்டுமென்னும் நோக்காலும் போலும் ஆழமான வேர் விடவில்லை. மேல் வகுப்பு மரணவர் திறனுயங்குக் கலையில் ஈடுபடுவதற்கு இந்நால் ஒரு படிக்கல்லாக விளங்கும்.

— ச. வே.

இலங்கையின் இரு மொழிகள்: ஆசிரியர்: இளங்கீரன்; ஈச்சி பதிப்பகம்; சென்னை - 17. விலை ரூபாய் 1. 25.

இலங்கையில் சிரந்தர சமாதானம் சிலவ வேண்டுமானால் சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகள்கும் உரிய அக்தல்லு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அரசியல் வாழ்கள் வேண்டுமென்றே மொழி வெறியைக் கிளப்பி சாட்டிற்குத் தீயைசெய்து வருகின்றனர். பரங்கில் பர கல்லெண்ணாத்துடனும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனோபாவத்துடனும் அனுகின்ற இப் பிரச்சினைக்குச் சமுகமான முடிவு காணலாம். இந்தியாவில் மொழிப் பிரச்சினை, மொழி வழி மாகாணங்கள் மூலம் தீர்க்கப்பட்டது என்று கூறும் ஆசிரியர், இலங்கைக்கும் அந்தபூறை ஏற்றதா என்பதை ஆராய்ந்திருக்கலாமல்லவா? நமது பிரச்சினையை அறிய விரும்பும் வெளிநாட்டவர்க்கு இந்நால் பயன்படும்.

— ச. ட.

வெற்றிமணி: (ஆண்டு மலர்) கெளரவ ஆசிரியர்: மு. க. கப்பிரமணியம்; பூண்டுலோயா. விலை 50 சதம்.

ஈழ நாட்டின் சில பிரபல எழுத்தாளர்கள், இலங்கை, இந்திய மாணவ எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரின் படைப்புகளைத்தாங்கிப் பொலி வடன் விளங்குகின்றது இம்மலர். கோவி. செயராமன் எழுதிய நாடகத்தில் சிந்தனைக்குரிய சில கருத்துக்கள் உள். ஐந்தாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் ‘வெற்றிமணி’க்கு நமது வாழ்த்துக்கள்.

மத்திய தீபம்: (125-வது ஆண்டுவிழா மலர்). ஆசிரியர்: எம். எச். ஹமீம், மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாண மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியிற் பெரும்பங்கு கொண்ட மத்திய கல்லூரி தமிழ் மொழிக்குச் செய்து வரும் சேவையின் உருவும் ‘மத்திய தீபம்.’ இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள சிறப்பு மலரில் மரணவர்க்கு மட்டுமன்றி மற்றையோர்க்கும் பயன்படக் கூடிய கட்டுரைகள், கதைகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உள்ளன. மரணவர் கலின் படைப்புகளுள் சி. க. செல்வரத்தினத்தின் கட்டுரையும், சந்திரராஜாவின் கதையும் நன்றாக இருக்கின்றன.

பிறின்ஸ் அழைக்கி

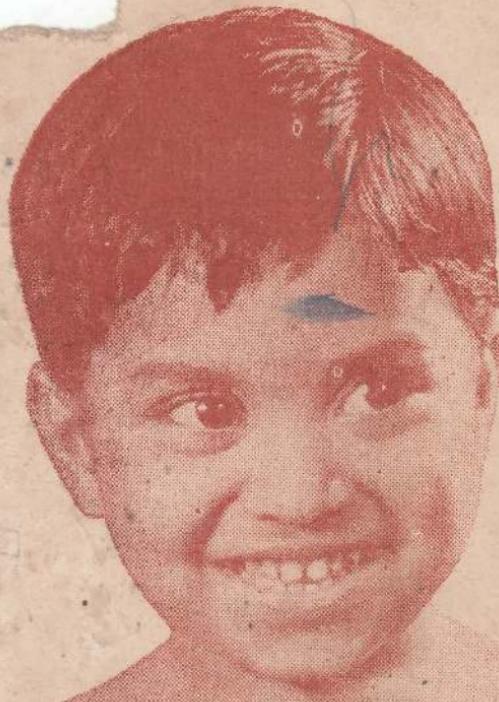
- ★ திருமண வையவம்.
- ★ பொதுக் கூட்டங்கள்.
- ★ வரவேற்பு, பிரியாவிடை விழாக்கள்.
- ★ கோவில் திருவிழாக்கள்

முதலிய எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் நன்றாகப்
மடம் பிடித்துக் கொடுக்கின்றேம்.
இன்றே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

பிறின்ஸ்

படப்பிடிப்பாளர்
சுன்னகம்

Mr. G...
...
...
...

செல்லாஞ்

கவர்ச்சியான படங்கள் பிடிக்க ஏற்ற ஸ்டூடியோ